

General Tricarico: NATO-invitation til Sverige og Finland er "endnu en finger i Putins øje"

Den 17. maj 2022 (EIRNS) – Til det populære morgen-talkshow "Agorà" på det italienske nationale "TV Raitre" den 17. maj, udtalte den tidligere stabschef for det italienske luftvåben, Leonardo Tricarico, at NATO's invitation til Sverige og Finland "er endnu en finger stukket i Putins øje". Tricarico bifaldt, da en anden vært påpegede, at "vi leger med ilden", og forklarede at medlemskab af de to lande, ikke opfylder et grundlæggende krav.

"NATO-traktaterne foreskriver, at ethvert land kan blive medlem af NATO, hvis det bidrager til sikkerheden i det nordatlantiske område. Jeg mener ikke, at Sveriges og Finlands medlemskab bidrager til sikkerheden. Rusland udgør i sin nuværende svækkede tilstand ikke en trussel for disse lande. Det største offer [for et NATO-medlemskab] er forhandlingerne."

Ifølge Tricarico er det i øjeblikket vanskeligt at opnå en egentlig fred, men en våbenhvile er realistisk. En våbenhvile vil gøre det muligt at indlede forhandlinger og eventuelt opnå en fælles aftale om beskyttelse af russiske etniske grupper.

Adspurgt om en vurdering af situationen på slagmarken oplyste Tricarico, at der er tale om et dødvande. Det er som to bokkere efter den første runde. Adspurgt om truslen om en atomkrig sagde han, at "den har været der bag kulisserne siden det indledende tidspunkt", men truslen om en cyberkrig er mere ødelæggende end en atomkrig, forklarede han, fordi et alvorligt cyberangreb kan få hele et lands infrastruktur til

at bryde sammen. Han nævnte dette som svar på mindre cyberangreb mod italienske regeringsinstitutioner, som tilsyneladende er blevet udført af en "russisk" gruppe ved navn Killnet i den seneste periode.

General Leonardo Tricarico, tidligere stabschef for det italienske luftvåben, opponerer dagligt mod den optrapning i Ukraine, der drives af EU, NATO, USA og Storbritannien. I et nyligt interview med fanpage.it erklærede han:

"Politikerne har mistet forstanden; den eneste, der opfordrer til fred, er paven, og EU bør droppe det strategiske kompas og den vanvittige idé om at vinde krigen i Ukraine.

"Forhandlingernes sammenbrud efter den såkaldte Bucha-massakre viser, at mange mennesker har mistet deres dømmekraft, og nogle af dem har mistet forstanden... Jeg henviser til de aktører, der kunne og burde være de første til at fremme seriøse og strukturerede fredsforhandlinger, især USA, NATO, Polen og de baltiske lande. De burde forsøge at henvende sig til Zelensky, gøre ham mere modtagelig og smidig, men i stedet opildner, tilskynder og bevæbner de ham."

Tricarico fortsatte:

"Det er rimeligt at hjælpe de svageste i den ukrainske konflikt ... men det bør ikke være et alternativ til at indlede fredsforhandlinger. Man tror ofte, at de to ting er modsatrettede, skønt de i stedet er absolut forenelige: Zelensky skal have mulighed for at forhandle fra en værdig position. Problemet er, at USA og NATO bevæbner Ukraine for at gå til grunde i krigen, og ikke for at stå stærkere i en forhandling med Moskva."

POLITISK ORIENTERING den 17. maj 2022: Meld dig til vores sikkerheds videokonference fra Danmark og Sverige den 25. maj kl. 13.30-16.30

Med formand Tom Gillesberg.

Videokonference invitation:

**Invitation til at deltage i et gratis internationalt
onlineseminar arrangeret af**

Schiller Institutet i Danmark og Sverige:

Vi behøver en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

for alle nationer,

ikke en styrkelse af geopolitiske blokke

Schiller Institutet anbefaler:

***NEJ ved den danske folkeafstemning den 1. juni om afskaffelse
af EU's forsvarsforbehold***

NEJ til Sveriges og Finlands optagelse i NATO

Dato: Onsdag den 25. maj 2022

Tid: 13:30-16:30 dansk tid (CEST)

Online via Zoom

Gratis adgang

Seminaret vil blive afholdt på engelsk.

Tilmeldelse kan ske til si@schillerinstitut.dk, +45 53 57 00 51

På seminaret hos Schiller Instituttet vil følgende emner blive drøftet:

* Hvad er årsagen til den nuværende ekstremt farlige militære og økonomiske krise?

* Hvorfor en styrkelse af EU's militære enhed med dansk deltagelse og Sveriges og Finlands optagelse i NATO blot vil forværre de geopolitiske konflikter.

* Hvilke principper kan vi anvende til at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur til gavn for alle nationer og befolkninger?

Program:

* **Verden har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.**

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident.

* **Baggrunden for krigen mellem Ukraine-NATO og Rusland.**

Jens Jørgen Nielsen, uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for det dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger

om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

*** Hvorfor vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur?**

Jan Øberg, ph.d., freds- og fremtidsforsker og kunstholog, ph.d. i sociologi, gæsteforsker i freds- og konfliktstudier i Japan, Spanien, Østrig og Schweiz, medstifter og direktør for det uafhængige TFF, Transnational Foundation for Peace and Future Research, i Lund, Sverige, og forfatter.

*** Den kinesiske præsident Xi Jinpings forslag af 21. april 2022 om en ny international sikkerhedsarkitektur.**

Professor Li Xing, ph.d., professor i udvikling og internationale relationer ved Institut for Politik og Samfund, Det Humanistiske og Samfundsvidenskabelige Fakultet, Aalborg Universitet, og forfatter.

*** Hvorfor Danmark bør afstå fra et intensiveret geopolitisk militært engagement.**

Tom Gillesberg, formand, Schiller Institut i Danmark

*** Hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO.**

Ulf Sandmark, formand, Schiller Institut i Sverige

Information: si@schillerinstitut.dk. +45 53 57 00 51

Som baggrund er her uddrag af en tale, som Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og præsidenten for Schiller Institut, holdt på en online-konference med unge den 7. maj 2022. Hele talen kan læses nedenunder.

“Vi faktisk befinder os i et utroligt farligt øjeblik. Men der er også håb... Det er kun muligt, hvis vi overvinder idéen om geopolitik.

Geopolitik er den idé, at der altid vil være en blok af nationer eller en nation, som vil definere eller er nødt til at definere sine interesser over for en anden blok af nationer, og at der altid vil være en dødbringende kontrovers, hvor enten den ene eller den anden vinder, og det hele vil være et nulsumsspil. Det er netop hvad der må og kan overvindes.

Det vi skal gøre er at etablere en international orden, hvor det princip, som denne orden grundlæggende er baseret på, er tanken om, at hver nation har ret til, og mulighed for, at udvikle alle deres borgeres potentialer. Vi befinder os i en situation, hvor vi har brug for en systemisk ændring: En fuldstændig fornyelse af systemet. Grunden til, at jeg nævner dette, er, at situationen er meget presserende.

Flere og flere analytikere og eksperter er enige om, at faren for Tredje Verdenskrig er akut, at situationen er farligere end på højdepunktet af Den kolde Krig...

Så vi er et hårsbred fra den menneskelige civilisations udslettelse... Hvis den nuværende politik fortsættes, kan denne verden nemlig ende meget pludseligt om få minutter, om få dage, uger eller måneder, og krigen i Ukraine er naturligvis et brændpunkt. Men hele denne krise handler ikke om Ukraine. Den handler om, hvilken slags verdensorden der skal eksistere: Skal det være en unipolær verden, domineret af en eller to nationer? Skal det være en “regelbaseret orden”, hvor en lille klub af nationer udstikker reglerne? Eller skal den være multipolær, og skal den være baseret på folkeretten, som den er udtrykt i FN-pagten?...

Jeg tror, at det er det, der er udgangspunktet: Kun hvis man

gør det klart for sig selv, at atomkrig mellem de to største atommagter, USA og Rusland, betyder udslettelse af menneskeheden, og derefter mobiliserer for, at krigen skal stoppe, og kæmper for et alternativ, som skal starte med tanken om, at krigen skal stoppe; diplomati og forhandlinger skal straks starte for at finde en løsning, der er acceptabel for alle parter...

Nu skal vi gøre os klart, og det er holdningen hos alle, der arbejder med Schiller Institutet, at krig ikke kan være en metode til konfliktløsning i en tid med atomvåben; og jeg siger ikke, at denne krig skulle have fundet sted, men man er nødt til at forstå årsagerne til, at den fandt sted."

Som Helga Zepp-LaRouche sagde, "Det hele startede i forbindelse med den tyske genforening, da Berlinmuren faldt, og den amerikanske udenrigsminister James Baker III lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville flytte sig en tomme mod øst.

En pensioneret tysk general ved navn Harald Kujat, som havde været formand for NATO's militærkomité i 2002-2005, har netop givet et interview til et tysk tidsskrift, hvori han sagde, at hovedvægten ikke længere ligger på at beskytte og bistå Ukraine i dets forsvarskamp mod et russisk angreb, hvilket er i strid med folkeretten, men på at svække Rusland som strategisk rival på lang sigt..."

[Nationer med] 2,2 milliarder mennesker, de nægter alle at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side.

Samtlige af disse lande holder fast ved idéen om alliancefrihed, og det tror jeg er nøglen til fred lige nu. Fordi principperne for den alliancefri bevægelse, som var principperne i FN-pagten, Bandung-konferencen, de fem principper for fredelig sameksistens, som er suverænitet, ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender, accept af det andet samfundssystem...

Jeg mener, at vi i traditionen fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års krig i Europa, har brug for en sikkerhedsarkitektur, som først og fremmest tager hensyn til udviklingslandenes interesser; der skal ske en forøgelse af levestandarden for hvert enkelt individ, både i Europa, USA, Rusland og Kina. Jeg mener, at det er afgørende for, om menneskeheden kan overleve. Det betyder, at vi har brug for et nyt paradigme i vores tænkning, nemlig idéen om, at hver nation har ret til at udvikle sit fulde potentiale. Hvert barn, alle børn, der fødes, uanset i hvilken nation i verden, har ret til at udvikle sit fulde potentiale, hvilket betyder, at det skal have en universel uddannelse...

Vi har aldrig været på et vigtigere tidspunkt i historien, og farerne har aldrig været så store, men potentialet for at skabe en helt ny verden har aldrig været så tæt på: At gøre en ende på kolonialismen, at skabe en økonomi baseret på termonuklear fusion, hvilket ville betyde, at vi har energi og råstof sikkerhed for alle nationer, at vi kan få et internationalt samarbejde om udnyttelse af rummet, at menneskeheden bliver voksen, og at geopolitiske krige bliver et spørgsmål fra fortiden."

Vi håber inderligt, at du vil have mulighed for at deltage i denne vigtige begivenhed, og at du vil dele denne invitation og opfordre andre mennesker til at deltage.

Hjemmesider:

Danish: Schiller Instituttet

Swedish: Schillerinstitutet

English: The Schiller Institute | A New Paradigm for the Survival of Civilization

Kina offentliggør "Faktapapir om National Endowment for Democracy, NED"

Den 7. maj 2022 (EIRNS) – I et tiltag, der har til hensigt at slå "mange fluer med ét smæk", har den kinesiske regering udgivet et "Faktapapir om National Endowment for Democracy". "Faktapapiret" beskriver, hvordan CIA's operationer for at underminere udenlandske regeringer under Den kolde Krig blev omdannet til denne offentlige-private mekanisme, der betegnes som en "NGO", med henblik på at blande sig i andre landes interne anliggender og forme disse landes politik, for at bringe dem på linje med USA's geopolitiske mål.

Derefter gennemgås land efter land for at dokumentere NED's operationer, med henblik på at opildne til farverevolutioner og vælte folkevalgte regeringer, der ikke var i samklang med USA. Der er bl.a. en gennemgang af NED's operationer i Polen (Solidarnosc), Georgien, Rusland, Ukraine, Hviderusland, Kirgisistan, Serbien og Mongoliet samt lande i Latinamerika, Bolivia, Nicaragua, Cuba, Venezuela og Afrika, Libyen, Uganda og Sudan, samt Thailand i Sydøstasien.

Faktapapiret gennemgår også de omfattende operationer, som NED har gennemført mod Kina, herunder deres kampagner for Hongkongs uafhængighed, Tibets uafhængighed og "folkemord" og "menneskerettighedskrav" i Xinjiang. Det beskriver også NED's operationer sammen med Taiwan. I stedet for at behandle disse spørgsmål enkeltvis, baggrunden for situationen i Ukraine eller arten af operationerne i Xinjiang og Hongkong, fokuserer "Faktapapiret" snarere på den modus operandi (fremgangsmåde), der er karakteristisk for USA's politik for at forsøge at

vælte regeringer, der udgør en trussel mod USA's herredømme.

Offentliggørelsen af faktapapiret kan også være et forebyggende angreb på den "Kina-politiske Evaluering", "China Policy Review", som skulle have været bekendtgjort i denne uge af udenrigsminister Blinken, men som er blevet forsinket, efter at han er blevet smittet med COVID.

Link til rapporten

https://www.fmprc.gov.cn/eng/zxxx_662805/202205/t20220507_10683090.html

Amerikanske efterretnings veteraner: Vi kan ikke gå tilbage til tiden, før atomvåben blev opfundet, så ...

På engelsk:

May 2, 2022 (EIRNS)–The following is the content of the Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) Memorandum to President Biden, posted on Antiwar.com Blog yesterday.

MEMORANDUM FOR: The President

FROM: Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS),
May 1, 2022

SUBJECT: Nuclear Weapons Cannot Be Un-invented, Thus ...

PRECEDENCE: IMMEDIATE

REF: Our Memo of 12/20/20, "Don't Be Suckered on Russia"

May 1, 2022

Mr. President:

Mainstream media have marinated the minds of most Americans in a witches' brew of misleading information on Ukraine—and on the exceedingly high stakes of the war. On the chance you are not getting the kind of "untreated" intelligence President Truman hoped for by restructuring intelligence, we offer below a 12-point factsheet. Some of us were intelligence analysts during the Cuban missile crisis and see a direct parallel in Ukraine. As to VIPS' credibility, our record since Jan. 2003—whether on Iraq, Afghanistan, Syria, or Russia—speaks for itself.

1. The growing possibility that nuclear weapons might be used, as hostilities in Ukraine continue to escalate, merits your full attention.
2. For almost 77 years, a common awareness of the awesome destructiveness of atomic/nuclear weapons created an (ironically stabilizing) balance of terror called deterrence. Nuclear-armed countries have generally avoided threatening to use nukes against other nuclear-armed countries.
3. Putin's recent reminders of Russia's nuclear weapons capability can easily fit into the category of deterrence. It can also be read as a warning that he is prepared to use them *in extremis*.
4. *Extremis*? Yes; Putin regards Western interference in Ukraine, particularly since the coup d'état in Feb. 2014, as an existential threat. In our view, he is determined to rid Russia of this threat, and Ukraine is now a must-win for Putin. We cannot rule out the possibility that, backed into a

corner, he might authorize a limited nuclear strike with modern missiles that fly many times the speed of sound.

5. Existential threat? Moscow sees U.S. military involvement in Ukraine as precisely the same kind of strategic threat President Kennedy saw in Khrushchev's attempt to put nuclear missiles in Cuba in violation of the Monroe Doctrine. Putin complains that U.S. "ABM" missile sites in Romania and Poland can be modified, by simply inserting an alternate compact disk, to launch missiles against Russia's ICBM force.

6. As for putting missile sites in Ukraine, according to the Kremlin readout of your Dec. 30, 2021 telephone conversation with Putin, you told him the U.S. "had no intention of deploying offensive strike weapons in Ukraine." So far as we know, there has been no objection to the accuracy of that Russian readout. Nevertheless, your reported assurance to Putin disappeared into thin air—contributing, we imagine, to Russia's growing distrust.

7. Russia can no longer doubt that the U.S. and NATO aim to weaken Russia (and to remove him, if possible)—and that the West also believes it can accomplish this by pouring weapons into Ukraine and urging the Ukrainians to fight on. We think these aims are delusional.

8. If Secretary Austin believes that Ukraine can "win" against Russian forces—he is mistaken. You will recall that many of Austin's predecessors—McNamara, Rumsfeld, Gates, for example—kept assuring earlier presidents that corrupt regimes could "win"—against foes far less formidable than Russia.

9. The notion that Russia is internationally "isolated" also seems delusional. China can be counted on to do what it can to prevent Putin from "losing" in Ukraine—first and foremost because Beijing has been designated "next in line," so to speak. Surely, President Xi Jinping has been briefed on the Pentagon's "2022 National Defense Strategy" identifying China

as the #1 "threat." Russia-China entente marks a tectonic shift in the world correlation of forces. It is not possible to exaggerate its significance.

10. Nazi sympathizers in Ukraine will not escape attention on May 9, as Russia celebrates the 77th anniversary of the victory by the Allies over Nazi Germany. Every Russian knows that more than 26 million Soviets died during that war (including Putin's older brother Viktor during the merciless, 872-day blockade of Leningrad). Denazification of Ukraine is one of the key factors accounting for Putin's approval level of above 80 percent.

11. The Ukraine conflict can be called "The Mother of All Opportunity Costs." In last year's "Threat Assessment," National Intelligence Director Avril Haines identified climate change as a major national security and "human security" challenge that can only be met by nations working together. War in Ukraine is already diverting much needed attention from this impending threat to coming generations.

12. We note that we sent our first Memorandum of this genre to President George W. Bush on Feb. 5, 2003, critiquing Colin Powell's unconfirmed-intelligence-stuffed speech at the UN earlier that day. We sent two follow-up Memos in March 2003 warning the president that intelligence was being "cooked" to justify war, but were ignored. We end this Memo with the same appeal we made, in vain, to George W. Bush: "You would be well served if you widened the discussion beyond the circle of those advisers clearly bent on a war for which we see no compelling reason and from which we believe the unintended consequences are likely to be catastrophic."

Lastly, we repeat the offer we made to you in December 2020 (in the VIPS Memorandum referenced above): "We stand ready to support you with objective, tell-it-like-it-is analysis." We suggest you might benefit from "outside" input from veteran intelligence officers with many decades of experience on the

“inside.”

FOR THE STEERING GROUP: Veteran Intelligence Professionals for Sanity

Fulton Armstrong, former National Intelligence Officer for Latin America & former National Security Council Director for Inter-American Affairs (ret.)

William Binney, NSA Technical Director for World Geopolitical & Military Analysis; Co-founder of NSA's Signals Intelligence Automation Research Center (ret.)

Richard H. Black, Former Virginia Senator; Col. US Army (ret.); Former Chief, Criminal Law Division, Office of the Judge Advocate General, the Pentagon (associate VIPS)

Graham E. Fuller, Vice-Chair, National Intelligence Council (ret.)

Philip Giraldi, CIA, Operations Officer (ret.)

Matthew Hoh, former Capt., USMC, Iraq & Foreign Service Officer, Afghanistan (associate VIPS)

Larry Johnson, former CIA Intelligence Officer & former State Department Counter-Terrorism Official (ret.)

Michael S. Kearns, Captain, USAF Intelligence Agency (ret.), former Master SERE Instructor

John Kiriakou, former CIA Counterterrorism Officer and former senior investigator, Senate Foreign Relations Committee

Edward Loomis, Cryptologic Computer Scientist, former Technical Director at NSA (ret.)

Ray McGovern, former US Army infantry/intelligence officer & CIA analyst; CIA Presidential briefer (ret.)

Elizabeth Murray, former Deputy National Intelligence Officer

for the Near East, National Intelligence Council & CIA
political analyst (ret.)

Pedro Israel Orta, former CIA and Intelligence Community
(Inspector General) officer

Todd Pierce, MAJ, US Army Judge Advocate (ret.)

Theodore Postol, Professor Emeritus, MIT (Physics). Former
Science and Policy Adviser for Weapons Technology to the Chief
of Naval Operations (associate VIPS)

Scott Ritter, former MAJ., USMC, former UN Weapon Inspector,
Iraq

Coleen Rowley, FBI Special Agent and former Minneapolis
Division Legal Counsel (ret.)

Kirk Wiebe, former Senior Analyst, SIGINT Automation Research
Center, NSA (ret.)

Sarah G. Wilton, CDR, USNR, (Retired)/DIA, (Retired)

Robert Wing, former Foreign Service Officer (associate VIPS)

Ann Wright, Col., US Army (ret.); Foreign Service Officer
(resigned in opposition to the war on Iraq)

**Hvis overskridelsen af de
røde linjer ignoreres, er det
et tegn på sindssyge.**

olie og gas. Han siger med rette, at dette blot vil drive Rusland yderligere i armene på Kina, og der er ingen måde, hvorpå man kan gøre det effektivt, når Kina ikke støtter det, og Kina støtter det ikke. Hvis man læser de kinesiske publikationer i disse dage, ser de faktisk på det, og de siger i bund og grund, at det er præcis det, USA har i tankerne for dem, hvis de ikke nu allierer sig med Rusland.

Så har man også et samarbejde mellem Rusland og Indien. Indien nægter også at tage parti mod Rusland, og i stedet har de indgået en aftale, hvor Rusland leverer mere gødning til Indien, og Indien er parat til at øge sin hvedeproduktion massivt for at kompensere for det midlertidige tab af ukrainsk hvede. Så dette er altså ved at ske.

Indonesien har heller ikke til hensigt at give efter for presset om ikke at invitere Putin til G20-topmødet på Bali i november. Putin vil tage dertil, og måske endda Zelenskij – hvem ved? Det er langt ude i fremtiden – men disse lande er slet ikke enige om at isolere Rusland. Hvis man læser, hvad nogle af tænketankene skriver i disse dage, fra Pakistan, Indien, Indonesien, Sydafrika: Disse lande er ikke enige i USA's, NATO's eller for den sags skyld Europas fortolkning. De ser meget tydeligt, at dette var NATO's ekspansion, fem runder af den, i de sidste 30 år. Disse lande er ikke villige til at acceptere dette, for det er ikke en konflikt mellem Øst og Vest eller mellem "demokratier" og "autokratiske regimer", som medierne her forsøger at overbevise folk om, men disse lande ser det som en konflikt mellem de tidligere kolonimagter og de tidligere kolonier, nemlig dem selv. De ser, hvem der tager udviklingslandenes parti, hvem der hjælper dem, ja, det er ikke USA og det er ikke Europa, men det er Kina og Bælte- og Vej-Initiativet.

Det er meget vigtigt, fordi Kina har påtaget sig ansvaret for at gøre alt, hvad de kan for at imødegå verdens fødevarekrise, den hungersnød, der truer 1,7 milliarder mennesker. Xi Jinping har taget personligt ansvar for at maksimere

fødevarereproduktionen og leveringen af fødevarer til disse lande, og der er også et meget godt samarbejde mellem Rusland og Kina, Rusland og Indien. Se, hvad Kina gør: De er netop vendt tilbage fra deres rumfartsmission med Shenzhou-13, hvor de testede 12.000 frø i rummet og var i stand til at lave 1.000 nye variationer. 200 af dem har en fremragende succes med at øge fødevarereproduktionen.

Det er meget vigtigt, fordi kineserne i lang tid har kæmpet med at få nok mad til deres meget store befolkning på 1,4 milliarder mennesker. De har kun 7 % af det dyrkbare landbrugsareal i verden, men de har 20 % af verdens befolkning. Så, den eneste måde hvorpå de kan lukke denne kløft, er ved at forbedre kvaliteten af fødevarereproduktionen, af frø, og gødningens ophavsmand, Yuan Longping, døde i maj sidste år i en alder af 91 år, men han er symbolet på den kinesiske forbedring af landbrugsproduktionen, for at løse netop dette problem. Så jeg mener, at dette virkelig er en anden holdning, og jeg har ikke hørt i de vestlige medier en diskussion om, at Europa eller de vestlige lande ville øge fødevarereproduktionen, fordi vi har en hungersnød, der truer 1,7 milliarder mennesker. Jeg har ikke set en sådan debat. Jeg har kun set det i de lande, der har såkaldt autokratiske regimer. Det vil blive registreret af de lande, der er i nød.

Jeg syntes virkelig, at Vesten er nødt til at revidere sin tankegang! Der er en fuldstændig uvilje hos de såkaldte etableringer til at genoverveje, at de måske har begået en fejl! I stedet har vi i Tyskland denne vanvittige debat om, at det var Brandt-fløjens øst-vest-afspændingspolitik i Socialdemokratiet, der førte til den nuværende krise. Det er fuldstændig på vildspor! Det var SPD's fredspolitik og Brandts tradition, der gav Tyskland en fredelig genforening. Da Sovjetunionen brød sammen, var der tale om en meget generøs holdning til at tillade Tysklands genforening. Det var kun muligt på grundlag af den tidligere afspændingspolitik.

Så, at sige nu at det var denne politik, der førte til Ukraine-krisen, er bare absolut – I ved, folk tror, at folk ikke har nogen som helst historisk hukommelse, og jeg tror, at Vesten må tænke sig om; måske har vi ikke gjort det rigtige i meget lang tid, og måske skulle vi samarbejde med andre lande i stedet for at have denne kunstige konflikt mellem systemerne. Forskellige systemer kan leve fredeligt sammen, og det er den eneste måde.

SCHLANGER: Med hensyn til spørgsmålet om nytænkning var der en artikel i {The Economist}, som beskrev det du sagde om, at de tidligere koloni-nationer stiller sig på Ruslands side, eller i det mindste ikke stiller sig på Vestens side og ikke søger at alliere sig med Vesten. Og {The Economist} kaldte dette "et forbløffende opgør med den amerikanske og NATOs politik". Men fortsatte derefter med at sige, men bare rolig, disse lande har ikke noget valg, og det er her, man kan se, hvordan det er nødvendigt med en nytænkning. ...

SCHLANGER: I forbindelse med diskussionen om spørgsmålet om en sikkerhedsarkitektur insisterede du også på, at der skal være en ny økonomisk, finansiel arkitektur. En af de ting vi nu ser i forholdet mellem Rusland og Kina, er et forsøg på at etablere et andet udgangspunkt for handel, for valutatransaktioner osv. Og en af de personer i Rusland som er mest interesseret i din mands arbejde, Sergei Glazyev, har rejst en diskussion om et nyt kreditsystem. Hvad siger Glazyev, og hvordan hænger det sammen med tanken om, at en stor del af årsagen til panikken i Vesten er, at der i takt med at det vestlige finanssystem kollapser, er der tegn på, at der er potentiale for en ny finansiel arkitektur, som kommer fra Eurasien.

ZEPP-LAROUCHE: Min afdøde mand har sagt, og jeg tror han begyndte at diskutere dette allerede i slutningen af 1990'erne, at verden har brug for et nyt kreditsystem, et kreditsystem, der grundlæggende er i tråd med det, som FDR havde tænkt sig med Bretton Woods, der aldrig blev realiseret,

fordi han døde, og derefter kom Churchills og Trumans politik. Det vigtigste element i Bretton Woods-systemet blev aldrig realiseret, nemlig at der skulle tilvejebringes billige, lavt forrentede, langsigtede kreditter for at hæve levestandarden for befolkningen i udviklingslandene som forudsætning for fred.

Min mand havde udformet et program, som netop skulle gøre dette, nemlig at fjerne kasinoøkonomien, gå over til et hamiltonisk nationalt banksystem, etablere et kreditsystem mellem disse nationale banker og derefter sørge for billig kredit til udvikling, til udvikling af grundlæggende infrastruktur, landbrug og industri. Det er tilsyneladende det, der er i gang: Der er drøftelser blandt mange tænketanke i Rusland, Kina, Indien og andre lande om ikke kun at betale i lokal valuta, om at forlade dollaren som verdens reservevaluta og handle i yuan, rubel og rupee, så det er allerede i gang, men der er også drøftelser om at oprette nye banker, banker, der vil yde kredit. Det sker f.eks. i Den eurasiske økonomiske Union (EAEU) lige nu, og der er også drøftelser mellem Rusland og Kina om dette.

Jeg kan kun sige, at hvis Vesten var fornuftig, ville de kigge på det nuværende finansielle system, som er inflatorisk. Det var allerede tilfældet, før krigen i Ukraine begyndte: De havde opadgående priser på brændstof og fødevarer. Nu bliver det hele naturligvis meget værre. Men det virkelige problem er systemets fuldstændige overdrevne gældsætning. Så hvis Vesten var klog, ville man gå til G20 og sige: Lad os have et nyt kreditsystem og virkelig koncentrere sig om de områder, som er de presserende problemer for hele menneskeheden lige nu, nemlig hungersnøden. Det er en hungersnød, der rammer 20 % af den menneskelige befolkning! Man skulle tro, at de vestlige regeringer ville sige: "Vi er nødt til at gøre alt for at fordoble fødevarereproduktionen og få den grundlæggende infrastruktur ind i de berørte lande", men det er tydeligvis ikke sket endnu. Vi må forsøge at få dem til at drøfte dette

og få flere mennesker til at argumentere for, at vi har brug for en international sikkerhedsarkitektur baseret på principperne fra den Vestfalske Fred, og at dette skal kombineres med et udviklingsperspektiv.

Så vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som fuldstændig ændrer systemet, så det gør det muligt for hver enkelt nation og hvert enkelt menneske på denne planet at overleve. Det er den retning, vi må gå.

SCHLANGER: Denne diskussion handler ikke om at ødelægge Vesten eller underminere den vestlige økonomi, så den kan overtages, men er faktisk i traditionen fra Det amerikanske System, den vestlige økonomiske politik før kasinoøkonomiens overtagelse. Jeg tror, at det er noget, som de fleste mennesker i Vesten ikke har forstået.

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Det er fordi de ikke studerer historie. For hvis man studerer historien i det større perspektiv, ville man opdage, at John Quincy Adams' udenrigspolitik, eksempelvis, som var en af de tidlige amerikanske præsidenter, havde præcis den idé, at man har brug for en international alliance af fuldstændig suveræne republikker. Hvis man ser på, hvad Kina gør med hensyn til sit økonomiske system, vil man opdage, at Hamiltons banksystem, som blev etableret under Den amerikanske Frihedskrig eller lige efter, er præcis hvad Kina gør! Hvis man så ser på Den alliancefrie Bevægelses politik, som den udviklede sig i efterkrigstiden med Bandung-konferencen, med Mahatma Gandhi, der opnåede Indiens uafhængighed, og derefter Nehrus politik, Titos politik, i Den alliancefrie Bevægelses tidlige periode, så er den præcis i overensstemmelse med de bedste perioder i Vesten. Så det er ikke en modsigelse. FN-pagten og de fem principper for fredelig sameksistens er det, vi bør blive enige om, og vi har brug for en diskussion om dette.

Det som denne såkaldte udenrigsminister Baerbock siger: "Der er ingen vej tilbage", det er vejen til Tredje Verdenskrig!

Hvis man ikke kan gå tilbage og sige, at vi har brug for en fredsordning, så er man egentlig ikke i den virkelige verden.

SCHLANGER: Jamen, jeg tror, at man kan argumentere meget klart, som du har gjort, at De Grønne især i Tyskland, ikke lever i den virkelige verden; faktisk vil deres politik ødelægge Tyskland.

Så, Helga, tak fordi du kom til os i dag, og hvis alt går som det skal, er vi tilbage i næste uge med endnu en diskussion.

ZEPP-LAROUCHE: Bliv aktiv hos os i mellemtiden.

Appel til de tyske borgere: Tyskland må ikke lade sig trække ind i en atomkrig med Rusland! af Helga Zepp- LaRouche

Den tyske regerings og den tyske forbundsdags uansvarlige og farlige beslutning om at give efter for presset fra den amerikanske regering, NATO og krigsmagerne i deres egne rækker og levere tunge våben til Ukraine skal omgående omstødes! Det er en akut trussel mod Tysklands eksistens, fordi det gør os – sammen med USA, Storbritannien og andre NATO-lande, som også forsyner Ukraine med et omfattende våbenarsenal, uddanner ukrainske tropper i deres egne lande og ifølge Figaro-journalisten Malbruno også i Ukraine – til krigsdeltagere og betyder et yderligere skridt i optrapningsspiralen mod en atomar tredje verdenskrig! I stedet skal Tyskland og Frankrig

med al deres styrke kæmpe for en øjeblikkelig våbenhvile og en diplomatisk løsning!

Biden-administrationen forsøger at skjule sin involvering i stedfortræderkrigen mod Rusland i Ukraine ved gentagne gange at understrege, at den militære løsning i Ukraine ikke er på bordet, fordi man ikke ønsker at udløse en tredje verdenskrig. Men i betragtning af de store våbenleverancer, diverse former for militærstøtte for 14 milliarder dollars i de seneste to måneder og nu yderligere 33 milliarder dollars og videregivelsen af efterretninger til det ukrainske militær, hvilket regeringens talsmand Jen Psaki åbent indrømmer, er USA i realiteten en krigsførende part.

Bruce Fein, ekspert i forfatningsret og tidligere vicesstatsadvokat i Reagan-administrationen, er af den juridiske opfattelse, at USA og NATO-medlemmerne allerede er blevet krigsførende. Formanden for Komitéen for Republikken, John B. Henry, hvis medlemmer omfatter kendte tidligere amerikanske diplomater og regeringseksperter, hævder, at denne omstændighed giver Putin ret til i henhold til international lov at iværksætte militære aktioner mod USA og disse stater.

Efter at kansler Scholz den 22. april havde nægtet at levere tunge våben til Ukraine, fordi han ville gøre alt for at forhindre en optrapning, der kunne føre til en tredje verdenskrig, var denne hensigt ophørt allerede tre dage senere. Forsvarsminister Lambrecht meddelte i tide til det store møde på Ramstein Air Base den 26. april, hvortil den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin havde inviteret militærrepræsentanter fra 40 lande, at koalitionen dagen før havde besluttet hurtigt at hjælpe Ukraine med Gepard-luftværns-kampvogne. Så meget for kanslerens erklæringer og Tysklands suverænitet: De betyder åbenbart – intet.

Austin meddelte på Ramstein Airbase, hvor "hovedkvarteret for United States Air Forces Europe" og "Air Forces Africa",

“Allied Air Command Ramstein” (et NATO-agentur) samt “US Air and Space Operation Center”, hvorfra kampdroneoperationer i Mellemøsten og Afrika styres, at der fremover vil blive afholdt sådanne møder hver måned for at optimere og koordinere våbenproduktionen i de forskellige staters våbenindustrier.

Det er interessant, at det største og mest moderne amerikanske militærhospital med ni operationsstuer og 4.500 værelser også ligger der, og at det i vid udstrækning er finansieret af Forbundsrepublikken Tyskland. Der træffes tydeligvis vigtigere beslutninger i Ramstein end i Berlin, herunder om Tyskland vil være part i krigen mod Ukraine eller ej.

Selv om NATO og de vestlige regeringer hidtil har vendt det døve øre til Putins advarsler om at overskride røde linjer, og selv om han gentagne gange har vist, at han bakker sine ord op med handling, bør vi denne gang åbne ørerne vidt op. På et møde med lovgivere i Sankt Petersborg, dagen efter Lambrechts meddelelse den 27. april, sagde han, at i tilfælde af ekstern intervention og skabelse af en uacceptabel trussel mod Rusland, ville modangreb blive iværksat med “lynets hast”. Rusland har våben til dette, som ingen andre har i øjeblikket, og de vil blive brugt. Alle beslutninger var allerede blevet truffet.

Samme dag, den 27. april, bragte Wall Street Journal en artikel med titlen “US Should Show It Can Win a Nuclear War”, hvori den tidligere assisterende minister for flåden Seth Cropsey argumenterede for, at USA burde forberede sig på at vinde en atomkrig, hvis det ikke ønskede at tabe den. Amerikanske krigsskibe skulle udstyres med atomvåben og ødelægge de atomdrevne russiske ubåde, som var hovedgrundlaget for Ruslands andenangrebsstyrke. En lignende vanvittig fantasi lå allerede til grund for den amerikanske manøvre “Global Lightning”, der blev gennemført i slutningen af januar, hvor en blandet form for konventionelle og nukleare krigsmetoder blev øvet i en manøvre, der strakte sig over en længere periode.

Denne idé om, at der kan være begrænsede atomkrige, som kan "vindes", og at der kan anvendes mindre atomvåben, som er "brugbare", er vanvittig. Atomvåbenekspert Ted Postol har – senest i en dialog med Robert Scheer – fremført en absolut overbevisende argumentation for, hvorfor brugen af blot et enkelt atomvåben uundgåeligt vil føre til en generel atomkrig, hvor alle eksisterende atomvåben vil blive brugt. Og alle de politiske hoveder, der i disse dage uforsigtigt taler om behovet for at levere tunge våben til Ukraine, selv om risikoen for atomkrig ikke kan udelukkes, hører hjemme på en lukket afdeling og ikke på politiske ansvarsposter.

Postol beskriver virkningen af atomvåben:

"Vi taler om en ildmur, der omslutter alt omkring os med en temperatur som solens centrum. Eksplosionen af atomvåben ville bogstaveligt talt forvandle os til mindre end aske. Jeg kan ikke understrege stærkt nok, hvor effektive disse våben er. Når de detonerer, er de fire eller fem gange så varme som solens centrum, som er 20 millioner grader Kelvin. I centrum af en detonation af disse våben er der 100 millioner grader Kelvin.

Folk kan ikke forestille sig omfanget af denne varme. Jeg har gentagne gange skrevet artikler om konsekvenserne af atomvåbeneksplosioner i byer. De er så alvorlige, at de er uden for menneskelig fantasi.... Jeg har simpelthen ikke ord nok til at advare om farens virkelige omfang."

Postol fortsætter med at beskrive, at et enkelt atomvåben er tilstrækkeligt til at udslette et byområde med en radius på 5-8 km, dvs. ca. 200 km², og at det kun kræver 20 % af de amerikanske ICBM'er at ødelægge ca. 1000 af de russiske landbaserede ICBM'er, og at 80 % af sprænghovederne derfor kan bruges til andre formål, f.eks. mod mål i Rusland, Kina eller Tyskland. Han sagde, at Rusland havde etableret en slags automatiseret reaktion på grund af sit mindre effektive varslingsystem, hvis det russiske lederskab skulle blive

dræbt i et overraskende amerikansk atomart førsteangreb. Ruslands beklagelige manglende evne til at forbedre sit tidlige varslingsystem havde resulteret i et "dommedagsvåben", som gør situationen meget farligere, fordi selv en fatal fejlfunktion kan udløse en atomkrig.

Det burde være klart for enhver tænkende person – men de 586 medlemmer af Forbundsagen, der stemte for leveringen af tunge våben til Ukraine, er tydeligvis ikke blandt dem – at Forbundsrepublikken Tyskland dermed bliver deltager i en krig, og at vi dermed bliver et mål i tilfælde af krig. Ramstein, Stuttgart, Wiesbaden, Büchel, Pirmasens, Baumholder, for blot at nævne nogle få mål, vil brænde op.

I stedet for at begå sit eget selvmord og fremme menneskehedens undergang i en misforstået loyalitet over for alliancen skal Tyskland arbejde for en øjeblikkelig våbenhvile og for diplomatiske forhandlinger. I stedet for at lade os blive pisket op til et had mod Rusland (og Kina) af krigsglade kontraktjournalister og andre krigstosser, bør vi tænke os om endnu en gang. Det er ikke afspændingspolitikken, der har ført til den nuværende krise – vi skylder den den fredelige genforening af Tyskland – men NATO's femdoblede fremrykning mod øst og den politiske og militære elites stædighed med hensyn til at reagere på Putins krav om juridisk bindende sikkerhedsgarantier.

Vi er i øjeblikket vidne til en vending af tidevandet, men ikke på den måde, som "fortællingerne" fra mainstreampolitik og medierne vil have os til at tro. Forsøget på at opretholde en unipolær verden, hvor kun USA og Det Forenede Kongerige bestemmer, er mislykkedes. Størstedelen af verdens nationer er i gang med at opbygge en verdensorden baseret på de fem principper for fredelig sameksistens, som giver mulighed for økonomisk udvikling for alle.

Tyskland er bare ikke suverænt, men et besat land, så længe vi tillader det at være det i vores bevidsthed. Vi må arbejde

for en reel fredsløsning nu, for en diplomatisk løsning og derudover for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der sikrer menneskehedens overlevelse.¹ Vær med til at blive aktiv for dette!

zepp-larouche@eir.de

Anmærkninger:

1 Læs venligst bidragene til internetkonferencen “Creating a new security and development architecture for all nations”. Du kan finde dem på Schiller Institutets websted.

2 Opfordringen “Til en international konference for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer!” kan findes på

Vores hjemmeside, hvor du kan underskrive den online.

Billede: Olaf_Scholz_press_conference_(2022-02-15) Kremlin.ru, CC BY 4.0 via Wikimedia Commons.jpg

Storbritannien hylder “Geopolitikens (militariserede) genkomst

Den 28. april 2022 (EIRNS) – Den multinationale militære sammenkomst den 26. april på den amerikanske Ramstein Air Base i Tyskland og dens opfølgning rækker langt ud over det globale NATO. Det er et direkte Globalt Imperium af de selvudnævnte,

“regelbaserede”, vordende verdensherrer. Vært var den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin, med det angivelige formål at koordinere militære våben til Ukraine mod Rusland, og deltagerne kom fra de fleste af de 40 inviterede nationer, herunder fra Afrika og Sydvestasien, foruden NATO- og ikke-NATO-medlemmer fra Europa [herunder Danmark – red.] Sådanne møder skal nu afholdes hver måned, og der blev således allerede i marts oprettet et ledelsesorgan i den amerikanske hærs faciliteter i Stuttgart, kaldet ECCU – European Control Center Ukraine.

Ramstein som sådan, der længe har været et center for logistik og drone-opstilling, er nu yderligere udbygget. Det optager et område på 1.400 hektar (næsten 5,5 kvadratkilometer) og tjener som hovedkvarter for de amerikanske luftvåben i Europa, Afrika og NATO's allierede kommando. Der er et medicinsk center med 4.400 sengepladser og et omfattende traume- og kirurgisk personale, som kan anvendes i krigssituationer. I Stuttgart, i hovedkvarteret for den amerikanske europæiske kommando, er ECCU-personalet blevet øget med personale fra 15 nationer.

Tyskland er en besat nation. I dag ratificerede Forbundsagen den nye beslutning om, at Tyskland nu vil sende tunge våben til Ukraine, en forpligtelse, som den tyske regering havde nægtet at påtage sig. Efter et voldsomt pres på kansler Olaf Sholz gav han dog sit samtykke i denne uge. Canada meddelte også i denne uge, at landet nu vil sende tunge våben til Ukraine.

I USA bebudede præsident Biden i dag en vidtrækkende forpligtelse til at levere våben, og opfordrede til en megapakke på 33 milliarder dollars (over fem måneder) til støtte for Ukraine: 20 milliarder dollars i militær bistand, 8,5 milliarder dollars i økonomisk støtte og 3 milliarder dollars i humanitær bistand.

Den britiske udenrigsminister, Liz Truss, satte ord på hele denne militære fremturen, The Return of Geopolitics, titlen på

en tale hun holdt den 27. april ved Londons overborgmesters påskebanket. Hun sagde, at der skal være en ny "sikkerhedsarkitektur" til erstatning for FN, og hun leverede en vild svada om bl.a. nødvendigheden af et "frihedens netværk", der involverer AUKUS – Australiens, Storbritanniens og USA's forsvarsblok – Indo-Stillehavets QUAD (USA, Australien, Japan, og Indien,) og et G7 omdannet til et "Økonomisk NATO". Med hensyn til Kina sagde hun, at de der siger, at vi skal affinde os med "Kinas fremgang", tager fejl i alle henseender. Kinas fremgang er ikke uafvendelig!...

Præsident Putin advarede: "Lad mig endnu en gang understrege: Hvis nogen har til hensigt at gribe ind udefra og skabe en strategisk trussel mod Rusland, som er uacceptabel for os, skal de vide, at vores gengældelsesangreb vil være lynhurtige." Han udtrykte sig i en tale i Sankt Petersborg til et lovgivende råd på den nationale parlamentsdag.

Denne uges optrapning af konfrontationen markerer et nyt niveau af risiko. Det gør også Schiller Instituttets betydning for at fremme aktivering af dialog og handling, i retning af en ny arkitektur for fred og udvikling endnu vigtigere.

Der er imidlertid nye fornuftige stemmer, som bryder igennem krigskampagnen,. I Sverige og Finland lyder der modstand mod at tiltræde NATO. I dag sagde lederen af Venstrepartiet i svensk radio "nej" til at tilslutte sig NATO og nævnte truslen om et atomopgør. Hun sagde, at der må være en folkeafstemning. I Italien har præsident Sergio Mattarella opfordret til en ny Helsinki-konference i samme ånd som det oprindelige møde i 1975, hvor man drøftede fælles grundlag for fred og sikkerhed i hele Europa.

Tåbelig orden

Lige så ond som den militære geopolitik er, lige så forfærdelige er illusionerne om økonomien. Økonomierne i det transatlantiske område er ved at forfalde under en "tåbelig

orden". Selv de officielle regeringsstatistikker, der udkommer i dag, rapporterer, at USA's økonomi faldt med 1,4 % i løbet af de 12 uger fra januar-marts, på årsbasis af BNP. Der skete dog en bemærkelsesværdig vækst i den amerikanske import. Se på det fysiske sammenbrud! De amerikanske jernbaner er f.eks. så dårligt fungerende, at de ikke længere kan transportere varer efter planen. Siden 2016 er 45.000 job inden for jernbanesektoren blevet nedlagt, såvel som lokomotiver, rangerbanegårde osv., for midlertidigt at støtte Wall Street-aktionærernes værdier. Som følge heraf vil f.eks. gødning, selv om der er gødning på centrallageret, ikke nå frem til landmændene i tide til den nuværende afgrødesæson.

I Europa er der hysteri med krav om at stoppe importen af brændstof fra Rusland, selv om det vil få den konsekvens, at industrien, landbruget og alle vitale sektorer vil blive lukket ned. EU drøfter nu en sjette runde af sanktioner mod Rusland, da de fem andre ikke har virket, og en olie- og gasembargo er blandt forslagene.

Alt imens har verden desperat brug for foranstaltninger til at engagere al mulig og potentiel produktivitet til nødproduktion, så fødevarekrisen, behovet for sundhedspleje i forbindelse med en pandemi og meget andet kan imødegås.

Vejen ud af dette vanvid er beskrevet i Schiller Instituttets igangværende internationale underskriftsindsamling og i Schiller Instituttets politiske forslag af 28. marts, "LaRouche-planen for en ny international økonomisk arkitektur". Især vil de involverede principper blive diskuteret på en international dialog for unge den 7. maj, i erkendelse af at, som det hedder i invitationen, "verden desperat har brug for en ny generations politiske og moralske lederskab for at udstikke en ny kurs for menneskeheden". Kom i kontakt med os. Bliv i kontakt. Bliv aktiv.

Storbritannien opfordrer Ukraine: Bomb russisk territorium. Rusland truer med “proportionalt” modtræk

Den. 25. april 2022 (EIRNS) – Storbritanniens militærminister, James Heapey, henvendte sig i dag til BBC for at tilbyde, at London ville finde det “acceptabelt”, at britisk leverede våben blev benyttet af Ukraine til at udføre angreb på russisk territorium. “Spørgsmålet er, om det er acceptabelt, at vores våbensystemer anvendes mod legitime russiske militære mål af ukrainerne. For det første er det ukrainerne, der træffer beslutningen om angrebsmålet, ikke folk der fremstiller eller eksporterer udstyret i første omgang. Og for det andet er det helt legitimt at gå efter militære angrebsmål i modstanderens dybde, for at nedbryde deres logistik og forsyningslinjer.”

Mens Heapeys logik formodentlig ville omfatte Ruslands ret til at bombe Ukraines forsyningslinjer i Polen, gik Rusland ikke så langt. Ikke desto mindre blev Heapeys kommentarer ikke overset. Ruslands forsvarsministerium udtalte: “Vi vil gerne understrege, at Londons direkte tilskyndelse af Kievregimet til sådanne handlinger, i tilfælde af at de bliver gennemført, vil føre til et øjeblikkeligt og proportionelt svar fra Rusland. Som vi har advaret om, er de russiske væbnede styrker i beredskab døgnet rundt til at iværksætte langtrækkende præcisionsstyrede gengældelsesangreb, mod de relevante beslutningstagende centre i Kiev”. De er endvidere klar over, at vestlige militærrådgivere vides at være til

stede på disse steder, og deres tilstedeværelse "vil ikke nødvendigvis være et problem for Ruslands beslutningsgrundlag om gengældelsesaktioner."

Billede: Flag UK armed forces. By Ministry of Defence – This vector image includes elements that have been taken or adapted from this file:, CC BY-SA 3.0, Kilde

Blinken, Austin, Nuland i Kyiv, tilstræber uendelig krig, forblødning af Rusland

Den 25. april (EIRNS) – Det første officielle besøg af den amerikanske administration i Kyiv siden Ruslands særlige militære operation den 24. februar, fandt sted den 24. april, hvorefter udenrigsminister Tony Blinken og forsvarsminister Lloyd Austin meddelte, at USA ville tildele yderligere 650 millioner dollars i militær bistand til Ukraine, hvilket bringer den samlede sikkerhedsmæssige bistand op på 3,7 milliarder dollars i løbet af de seneste 60 dage. Minister Austin gjorde det klart, at USA's politiske formål ikke er at opnå en forhandlingsløsning, men at fortsætte krigen for at "svække Rusland" ved at lade dem forbløde gennem en uendelig krigsførelse. Som ledsager af Blinken og Austin på rejsen var den berygtede Victoria Nuland, i øjeblikket Viceudenrigsminister for politiske anliggender, som i 2014 orkestrerede Maidan-statskuppet i Ukraine, der omstyrede den valgte præsident og bragte nynazister ind i magtfulde positioner i Kiev.

Blinken meddelte endvidere, at USA ville genåbne den amerikanske ambassade i Kiev, og at den nye amerikanske

ambassadør skulle være Bridget Brink, en Nuland-protegé, der tjente under Nuland fra 2015-2018 som seniorrådgiver og stedfortrædende viceminister i viceminister Nulands "Bureau of European and Eurasian Affairs". Brink har også haft stillinger ved geopolitiske brændpunkter, herunder Beograd i Serbien i 1997-99 (NATO-fjendtlighederne mod Beograd begyndte i marts 1999) og to perioder i Tbilisi (2005-2008) – præsident Mikheil Saakashvili angreb Sydossetien i 2008 – og igen som vicechef for missionen i 2011-2014.

I Udenrigsministeriets redegørelse blev det forklaret, at den nye amerikanske militære støtte på 650 millioner dollars "vil yde støtte til de kapaciteter, som Ukraine har brug for, efterhånden som Ruslands styrker retter deres fokus på Donbas; denne bistand vil også hjælpe Ukraines væbnede styrker med at omstille sig til mere avancerede våben og luftforsvarssystemer". Forsvarsminister Austin meddelte på en pressekonference i dag, at han og Blinken mødtes med Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij og andre højtstående embedsmænd, og at han havde givet dem en orientering om dagsordenen for denne uges rådgivende forsvarsmøde i Tyskland. Det rådgivende møde, som USA har indkaldt til, vil "undersøge den operationelle situation på stedet og gennemgå Ukraines forsvars behov på kort sigt, samtidig med at deltagerne får mulighed for at undersøge, hvordan Ukraines nationale sikkerhedsinteresser på længere sigt kan tilgodeses bedst muligt".

Austin tilføjede: Ukraine kan vinde krigen mod Rusland, "hvis de har det fornødne udstyr og den nødvendige støtte", og lovede at USA vil "gøre alt hvad vi kan" for at hjælpe. "Vi ønsker at se Rusland svækket i en sådan grad, at det ikke kan udføre den form for handlinger, som det har gjort ved at invadere Ukraine." ...

Helga Zepp-LaRouches kommentar: Helga Zepp-LaRouche erklærede: "USA, Storbritannien og NATO ønsker ikke fred. Der er ingen intentioner fra deres side om at forhandle og afslutte krigen,

men derimod at satse på en militær løsning. Dette skaber en akut fare for at udløse Tredje Verdenskrig.”

“Den bedste måde at få indblik i tankegangen hos de mennesker, der driver denne politik,” erklærede hun, “afspejles af det faktum, at USA har aflyst Spirit of Elbe-mindehøjtideligheden i år. [Den 25. april 1945 forenede de sovjetiske og amerikanske hære deres styrker ved Elben, hvilket markerede succesen for de allieredes indsats for at besejre fascismen. I april 1955 blev mindesmærket for Ånden fra Elben afsløret på Arlington National Cemetery nær Washington, D.C., og hvert år siden da er begivenheden blevet fejret, som et symbol på samarbejdet mellem de to nationer i bestræbelserne på at opnå sejr i en retfærdig sag.]

Zepp-LaRouche opfordrede især amerikanerne til hurtigt at ændre Washingtons politiske retning. “Vi bør alle være opmærksomme på, at menneskehedens skæbne lige nu faktisk hænger i en tynd tråd.” Derfor, tilføjede hun, “kan alt, der ikke tager hensyn til menneskehedens overlevelse som helhed, ikke være det rigtige. Der findes ikke noget som ‘amerikanske interesser kontra russiske og kinesiske og andre interesser’. Der må være amerikanere, som forstår, at vi må finde et højere niveau, og at det vil være til absolut fordel for USA som sådan at samarbejde om at tage fat på de spørgsmål, som lige nu er menneskehedens brændende eksistentielle spørgsmål.”

Vesten ødelægger den gældende verdensorden.

Xi opbygger en ny sikkerhedsarkitektur af Helga Zepp-LaRouche

23. april 2022 (Neue Solidarität) – Hele ti dage efter Schiller Instituttets banebrydende konference, som fokuserede på opbygningen af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fremlagde Kinas præsident Xi Jinping i sin åbningstale til dette års Boao Forum et forslag til et globalt sikkerhedsinitiativ, som udtrykte nøjagtig den samme opfattelse: at der kun kan være tale om omfattende sikkerhed, som gælder for hele verdenssamfundet, og som bygger på FN-pagten og de fem principper for fredelig sameksistens og fælles udvikling. Mens de nationer, der er enige i dette synspunkt, samler sig om Kina, er Vesten samtidig i færd med at lægge den verdensorden, der udviklede sig efter Anden Verdenskrig og igen på ny efter Sovjetunionens ophør, i ruiner. Vi har et presserende behov for en reel offentlig diskussion i Tyskland om, hvordan vi skal forholde os til disse ændringer, hvad vores egne interesser er, og hvordan vi kan forsvare dem.

I den informationskrig, der har raset i medierne og blandt politikerne i et stykke tid, men især siden krigens udbrud i Ukraine, er det naturligvis kun Putin, der er pariaen, hvilket Jen Psaki, talsmand for Det Hvide Hus, aldrig bliver træt af at påpege. Enhver, der vover at tale om, at krigsudbruddet har en forhistorie, bliver øjeblikkeligt diskvalificeret som Putin-agent og får af hensyn til demokratiets og ytringsfrihedens alt for store gode blokeret sine konti på de sociale medier, selv kendte journalister som Pepe Escobar.

Alligevel er det tydeligvis det blinde raseri mod Putin og Rusland, der i øjeblikket tordner som en murbrækkerkugle mod verdensordenens institutioner. Dette skete for nylig på G20-finansministrenes møde, som fandt sted inden for rammerne af halvårsmødet i IMF og Verdensbanken i Washington. Ifølge Deutsche Presse-Agentur forlod den amerikanske finansminister Janet Yellen og hendes britiske kollega Rishi Sunak, Christine Lagarde, Jerome Powell og flere andre demonstrativt rummet, da den russiske finansminister Anton Siluanov sluttede sig til dem via video og truede derved eksistensen af G20-institutionen, som netop blev oprettet for at de vigtigste stater kunne løse problemerne i fællesskab.

Derfor nægter Indonesien, som i øjeblikket har G20-formandskabet, at give efter for presset fra USA og Det Forenede Kongerige om at udelukke Putin fra at deltage i det kommende G20-topmøde på Bali i november. Hvis stormagterne ikke kunne sætte sig til bords i lyset af de dramatiske problemer i verden, og hvis ikke alle statsoverhovederne kom til topmødet, ville det slet ikke være nødvendigt at afholde det, kommenterede Rizal Sukma, der er seniormedlem af den indonesiske tænketank Center for Strategic and International Studies: "Det betyder, at stormagterne er ligeglade med situationen for folk i vækst- og udviklingslandene."

Dette er netop den underliggende følelse blandt en lang række udviklingslande, som ikke er villige til at følge strategien om isolation af Rusland og nægter at blive trukket ind i en konfrontation mellem USA og Rusland. Rusland er langt fra isoleret, men omfatter også de folkerige BRICS-lande (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika), SCO (Kina, Indien, Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Rusland, Tadsjikistan, Usbekistan) samt Indonesien, Mexico, Saudi-Arabien, Nigeria, Tyrkiet, Sydkorea og andre. Mere end halvdelen af de afrikanske stater ønsker også at forblive neutrale. Det er takket være de hårde sanktioner mod Rusland – der udtrykkeligt har til formål at "ødelægge Rusland", som

bl.a. den franske finansminister Le Maire udtrykte det – at Rusland nu forhandler med mange af disse lande om de nærmere bestemmelser for et nyt finanssystem. Dette varsler begyndelsen til enden på dollarens dominans som verdens reservevaluta.

Den mest vidtrækkende strategiske omlægning siden Anden Verdenskrig finder i øjeblikket sted, og den narrede seer af alle de særlige særudsendelser om Ukraine bemærker absolut intet og skal naturligvis heller ikke bemærke noget som helst. I modsætning til den officielt tilladte fortolkning er der ikke tale om en konfrontation “mellem demokratier og autokratiske regimer”, men mellem de tidligere kolonimagter og de lande, der var deres ofre. Og sidstnævnte, hvor næsten en milliard mennesker allerede var ramt af hungersnød før krigens udbrud og nu 1,7 milliarder som følge af sanktionerne mod Rusland og Belarus, tænker mere på de handlinger, der vil sikre deres overlevelse end på tomme ord som demokrati og menneskerettigheder der ikke mætter, og hvis praktiske anvendelse i øjeblikket kan ses i Afghanistan, hvor 24 millioner mennesker risikerer at dø af sult efter NATO's tilbagetrækning.

I stedet har præsident Xi Jinping nu gjort global fødevarer sikkerhed til en topprioritet og mobiliserer alle ressourcer til at øge Kinas landbrugsareal og fremme videnskabelige gennembrud inden for frøudvikling. Allerede ved udgangen af 2021 havde Kina iværksat over 1 500 teknologioverførsler på verdensplan inden for kornproduktion, husdyrbrug, vandforvaltning af landbrugsjord og fødevarerforarbejdning. Rusland har nu øget sin gødningseksport til Indien, verdens næststørste producent af ris og korn, så Indien kan øge sin eksport til 22 mio. tons ris og 16 mio. tons korn.

Forlængelse af krigen

Nato og USA har konsekvent afslået at reagere på Putins

gentagne og igen den 17. december fremsatte, afgørende krav om retsligt bindende sikkerhedsgarantier. Som den schweiziske militære ekspert Jacques Baud rapporterede, begyndte den ukrainske militæroperation i Donbass natten mellem den 16. og 17. februar med en 30-dobling af beskydningen, hvilket OSCE's overvågningsgruppe også rapporterede på det tidspunkt. Som følge heraf vedtog Dumaen, det russiske parlament, en resolution til præsident Putin, hvori han opfordredes til at anerkende de to selvudråbte folkerepublikkers uafhængighed. Den 21. februar underskrev Putin en venskabs- og bistandsaftale med de to republikker, som giver dem mulighed for at anmode om assistance i tilfælde af et angreb. Så det var slet ikke tilfældet, at Putin startede en aggressionskrig mod Ukraine ud af det blå.

Det spørgsmål, der bør undersøges indgående, er Figaro-journalisten Malbrunots vurdering efter sin rejse til Ukraine, at det er USA, der bestemmer i krigen i Ukraine. "Jeg så det med mine egne øjne," sagde Malbrunot.

Nu har udenrigsministeren i Tyrkiet – som trods alt er medlem af NATO – Mevlüt Cavosoglu beskyldt visse NATO-lande for at ville forlænge krigen i Ukraine for at svække Rusland. Den tidligere chef for det italienske luftvåben, general Leonardo Tricarico, udtrykte det endnu skarpere og sagde til italiensk tv, at præsident Biden, Blinken, Stoltenberg og Boris Johnson ikke engang havde sagt ordet "forhandlinger". "Jeg ved, hvad jeg siger: Biden ønsker ikke fred," sagde Tricarico.

Et resultat af hele udviklingen er, at forholdet mellem Tyskland og Rusland er fuldstændig ødelagt. Måske er det værd at huske på den amerikanske geopolitiske ekspert George Friedmans udtalelse i en tale i 2015 til Chicago Council of Global Affairs: For USA, sagde han, var det den oprindelige frygt for, at tysk kapital og teknologi ville blive kombineret med russiske råstoffer og arbejdskraft, fordi denne kombination var den eneste magt, der kunne true USA. USA's

strategi er derfor at skabe et antirussisk bælte gennem et intermarium (landene fra Polen til Bulgarien), som afskærer Tyskland og Rusland fra hinanden. Det var netop i denne ånd, at fru Baerbock for nylig rejste til de baltiske lande, hvor hun besøgte mindesmærket for kommunismens ofre, men fandt det ikke i overensstemmelse med tidens ånd at mindes nationalsocialismens ofre.

Det er denne geopolitik, der var årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede. Derfor er det globale sikkerhedsinitiativ, som Xi Jinping netop har foreslået, og som skal omfatte alle stater i vid udstrækning, af største strategiske betydning. Han understregede ikke blot, at de fem principper for fredelig sameksistens og ånden fra Bandung-konferencen er mere relevante i dag end nogensinde før, men han gav også udtryk for netop den optimisme, der er så hårdt tiltrængt i dag:

“Et kig på historien lærer os, at jo vanskeligere tingene bliver, jo vigtigere er det at bevare tilliden. Problemer skal man ikke frygte, for det har været det ene problem efter det andet, der har været drivkraften bag det menneskelige samfunds fremskridt. Ingen vanskeligheder kan nogensinde stoppe historiens hjul. Stillet over for mange udfordringer må vi ikke miste tilliden, vakle eller trække os tilbage. I stedet skal vi styrke vores selvtillid og gå videre mod alle odds.”

Det fremgår af disse sætninger, at Xi Jinping er en ven af Leibniz' tanker, hvis idé om “den bedste af alle verdener” netop er, at alt ondt i verden kan skabe et endnu større gode, og at den enkeltes modige indsats for at overvinde problemer øger frihedsgraden i universet.

Hvis vi i Tyskland ønsker at finde en vej ud af den yderst farlige situation, hvor geopolitiske eventyrere med deres krav om flere og flere offensive våben til Ukraine, så krigen kan fortsætte “til den sidste ukrainer”, i sidste ende øger faren for atomkrig, så må vi tage Xi Jinpings initiativ alvorligt. Hvis vi insisterer på dette helt nye paradigme, vil vi også

gøre USA en større tjeneste end at ende i en atomvinter på grund af en misforstået alliancetilhørsforhold. Kun hvis USA, Rusland, Kina og Europa deltager i en fælles sikkerhedsarkitektur, kan vi permanent undgå denne fare.

zepp-larouche@eir.de

Billede: www.fmprc.gov.cn

Helga Zepp-LaRouche redegør i ChinaPlus Radio "World Today" for Tysklands beslutning om at bevæbne Ukraine

Den 27. april 2022 (EIRNS)–CHINA RADIO INTERNATIONAL: Du lytter til World Today... Tyskland har for første gang annonceret planerne om at levere tunge våben til Ukraine. Den tyske forsvarsminister Christine Lambrecht udtaler, at regeringen har godkendt leveringen af Gepard-kampvogne udstyret med luftværnskanoner. Beslutningen kommer samtidig med, at USA's forsvarsminister Lloyd Austin tirsdag afholdt samtaler med snesevis af NATO-medlemslandes partnere om krigen i Ukraine, på en amerikansk luftbase i det vestlige Tyskland.

Vi har nu Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, en tysk baseret tænketank, på linjen. Hallo, god eftermiddag. Mange tak, fordi du er her hos os.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, goddag.

CRI: Den tyske kansler Olaf Scholz har faktisk i ugevis modstået opfordringer til Tyskland om at levere tunge våben

til Ukraine. Han har antydnet, at et sådant skridt kunne udløse en direkte militær konfrontation mellem NATO og Rusland. Så med det i baghovedet, hvordan vil du anskue Tysklands seneste beslutning?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg mener, at det er en komplet katastrofe. Denne regering bringer den tyske befolknings liv og sikkerhed i fare. De har aflagt en ed, den tyske kansler og andre, om at de vil beskytte det tyske folks interesser og beskytte dem mod skade, og dette er en fuldstændig overtrædelse af denne ed. Det er ret sigende, at dette skete netop den dag, hvor Austin havde mødet på Ramstein [luftbasen] – det var en fuldstændig krænkelse af tysk suverænitet. Han holder hof, og denne beslutning fra den tyske regering, vil kun forlænge det ukrainske folks lidelser. De er kanonføde i en stedfortræderkrig mellem NATO, USA og Rusland; og det er klart, at holdningen fra disse menneskers side, er at kæmpe denne kamp til den sidste ukrainer.

Det er en komplet katastrofe, for da udenrigsminister Lavrov sagde, at dette kunne føre til Tredje Verdenskrig og en atomkrig, bliver udtalelsen latterliggjort af de tyske medier i tegneserier, som om det udelukkende er skræmmekampagner. Jeg mener, at vi befinder os i en meget, meget farlig situation.

CRI: Som vi hørte fra Lavrov, den russiske udenrigsminister, bør truslen om atomkrig bestemt ikke undervurderes. Men vi forstår, at Berlin i årtier faktisk har opretholdt en politik om ikke at eksportere våben til bestemte konfliktområder. Så hjælp os med at forstå, hvad er begrundelsen for denne politik? Og hvad er det nu for en krig, der foregår i Ukraine: Mener De, at det er rimeligt at sige, at Tyskland har opgivet denne politik?

ZEPP-LAROUICHE: Denne hændelse gør det meget tydeligt, at Tyskland er et besat land, at det ikke er suverænt, og det, man har set i de sidste dage i medierne og i partierne, er, at man i alle disse institutioner har atlantister, der har

agiteret, og sagt: "Åh -Tyskland er ikke en pålidelig allieret". Men i virkeligheden gør denne forsyning af tunge våben, Tyskland til en deltager i krigen og dermed til et mål, hvis denne sag fortsætter med at eskalere.

En del af problemet er også EU, fordi Josep Borrell, som er den såkaldte "udenrigsminister", erklærede, at denne situation vil blive "afgjort på slagmarken". Han har aldrig nævnt ideen om diplomati eller at der skal forhandles. Det er fuldstændig vanvittigt at forsøge at løse konflikter i det 21. århundrede med krig! Det er vanvid! Jeg kan kun sige, at det er fuldstændig forrykt.

CRI: Så kritikere, herunder nogle embedsmænd i Ukraine, har beskyldt Berlin for at trække tiden ud med hensyn til at give Ukraine tunge våben og med hensyn til nogle af de andre mulige foranstaltninger, som f.eks. en mulig embargo mod Ruslands energiimport. Synes du, at den kritik, som jeg nævnte, er retfærdig over for Tyskland?

ZEPP-LAROCHE: Virkeligheden er, at George Friedman, som er strategisk analytiker i USA, allerede i 2015 i en tale i Chicago sagde, at det tysk-russiske forhold er den eneste trussel mod USA, fordi kombinationen af tysk teknologi og kapital og russiske råstoffer og arbejdskraft ville være den eneste modvægt til USA. Nu er et resultat heraf, at dette forhold mellem Tyskland og Rusland fra nu af, er blevet fuldstændig ødelagt, og dette i lyset af Tysklands historie. Man må ikke glemme, at Rusland mistede 27 millioner mennesker under Anden Verdenskrig.

Ideen om at have en embargo mod russisk olie og gas er endnu mere vanvittig, for der er mange ledere i industrien, som har påpeget, at det ville betyde millioner af arbejdsløse, hele industrisektorer ville bryde sammen; så det er virkelig en aggression mod tyske interesser, hvis sådanne krav stilles.

CRI: Så er Tyskland realistisk set i stand til at opretholde

sine leverancer af tunge våben til Ukraine, hvis vi taler om et scenarie, hvor denne konflikt mellem Rusland og Ukraine bliver en langvarig krig?

ZEPP-LAROUICHE: Det er indlysende, at Tyskland har en betydelig våbenindustri, og de ville naturligvis være glade for, ligesom det militærindustrielle kompleks i USA, at levere disse våben. Men virkningerne for resten af økonomien – man har allerede massiv inflation i fødevarerpriserne og energipriserne; hvis dette fortsætter, vil man få socialt kaos. De fattigere dele af befolkningen, kan allerede nu dårligt klare sig til slutningen af måneden. Det er fuldstændig skandaløst, at der bruges milliarder og atter milliarder på våben, når der er en global hungersnød med 1,7 milliarder mennesker, der står over for at sulte ihjel. Jeg er virkelig oprørt, og jeg håber, at De kan høre det, for det må ikke ske! Det er virkelig noget, der skal ændres.

De mennesker, der er ansvarlige for dette, kan begå selvmord, hvis de ønsker det, men de har ikke ret til fuldstændig at presse Tyskland ud i en katastrofe.

CRI: Tror du i øvrigt, at præsident Putin har ret, når han for nylig på et møde med FN-chef António Guterres sagde, at denne stigende vestlige levering eller vestlige forsyning af tunge våben til slagmarkerne i Ukraine gør Kyiv, og gør Ukraine til en slags upålidelig partner ved forhandlingsbordet? Mener De, at han har ret i det?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at Zelenskij i virkeligheden er en komplet marionet. Han er en skuespiller, og han afspiller manuskriptet, som er skrevet af britiske PR-firmaer, der i bund og grund fortæller ham, hvad han skal gøre, ligesom USA gør. Virkeligheden er, at hvis man ser på udtalelserne fra Biden, Boris Johnson, Stoltenberg, har de ikke en eneste gang nævnt ordet "fredsforhandlinger". De siger udelukkende "flere våben, flere våben". Så jeg tror ikke, at det er Zelenskij, det er USA, NATO og briterne.

CRI: Jeg tror, at de fra Washingtons synspunkt kunne argumentere: "OK, vi sender vores diplomater tilbage til Kyiv, vi har udnævnt en ny ambassadør som USA's ambassadør i Kyiv": Det er et signal om, at amerikanerne er opmærksomme og tillægger diplomatiet større betydning.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ville ønske, at dine ord passede, for jeg tror, at enhver fornuftig person i verden må være enig i, at vi er nødt til at få en afslutning på denne krig umiddelbart. Det ukrainske folk bliver slagtet, og jeg finder, at præsident Xi Jinping på Boao Forum fremsatte et meget vigtigt forslag om et globalt sikkerhedsinitiativ, som vi i stedet bør drøfte. Jeg tror, at verdens problemer er så store, at der er behov for en sådan global tilgang, og i den forbindelse kan situationen i Ukraine også afklares. For den er meget mere kompliceret. Det har ganske lidt med Ukraine at gøre. Ukrainerne er kanonføde i en geostrategisk konfrontation fra USA mod Rusland – og Kina i øvrigt.

CRI: Så vi forstår, at Rusland har suspenderet, eller er ved at suspendere leverancerne af naturgas til Polen og Bulgarien, efter at disse to lande har nægtet at betale for energileverancerne i russiske rubler. Forventer du, at Moskva vil foretage denne form for foranstaltninger mod flere EU-lande?

ZEPP-LAROUCHE: Vi skal huske, at den russiske handling er en reaktion på, at Vesten har konfiskeret russiske aktiver for 300 milliarder dollars, efter at de har frataget det afghanske folk 9 milliarder dollars. Så dollarsystemet anses ikke længere for at være sikkert, og derfor er Rusland og mange andre asiatiske lande, ved at foretage en omstilling og forsøge at skabe et alternativt finansielt system, baseret på guld og andre råvarer. I øjeblikket er der massive aftaler mellem Rusland og Indien, Rusland og Kina og mange andre lande. Jeg tror, at hvis det skulle komme til en sådan embargo, eller en afbrydelse af olie og gas fra Ruslands side eller omvendt, mener jeg, at Rusland på sin vis, ville klare

sig bedre end Tyskland! Tyskland og Europa ville havne i en reel økonomisk krise. Så de mennesker, der presser Tyskland og andre i denne retning, handler faktisk ikke i Tysklands eller de europæiske landes interesse.

CRI: Mange tak for Deres analyse. Det var Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet, en tysk baseret tænketank.

<https://podcasts.google.com/feed/aHR0cHM6Ly9hZXpmbS5tZWxkaW5nY2xvdWQuY29tL3Jzcy9wcm9ncmFtLzQ2/episode/MV8yNzAyMzAw?ep=14>

**POLITISK ORIENTERING den 28.
april 2022:**

**Vesten har startet den nye
verdenskrig.**

**Kan den stoppes inden det
bliver en atomkrig?**

Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/04/tg-28.4.22.mp3>

Resumé:

Mødet på den amerikanske luftbase i Ramstein, Tyskland, hvor Morten Bødskov deltog, var NATO ++. Ud over NATO-medlemmer og Ukraine var også Israel, Japan, Sydkorea og andre af USA's partnere til stede for at aftale massiv militær støtte til Ukraine og fortsat udvidet militært samarbejde. Tysklands kansler Scholz gav efter for presset til at levere tanks og tunge våben til Ukraine. NATO er i total krig mod Rusland via sin proxy Ukraine. Ukraines præsident Zelenskij er blot en skuespiller, der læser de manuskripter op, der er skrevet i London og Washington.

USA, NATO og EU lyver om at lave sanktioner for at stoppe krigen. Man har på intet tidspunkt forsøgt at stoppe krigen i Ukraine, men har tværtimod skabt den for at bruge den til at ødelægge Rusland, som en uafhængig magt. Se analysen fra den amerikanske tidligere militærmand og senator Richard Black og læs de rystende fakta fra den schweiziske tidligere FN og NATO-militærrådgiver Jaques Baud. Det var ikke Rusland der startede krigen den 24. februar. De reagerede blot på den igangværende planlagte militære operation, som Vesten har haft i gang i Ukraine siden kuppet i Kiev i 2014. Der har aldrig været en massiv russisk militær overlegenhed. 130.000 russiske kombatanter har stået over for 250.000 på den ukrainske side. Rusland havde aldrig opbygget den 3-1 fordel, en angriber gerne skal have, for det var aldrig Rusland, der ønskede krigen. Man handlede i desperation for at imødegå det planlagte vestligt støttede ukrainske angreb imod Donbas og Krim.

Der er masser af krigsforbrydelser i krigen, men i modsætning til den ukrainske (britisk iscenesatte) ukrainske propaganda er det ikke russerne, der er unødigt brutale, men de ukrainske ideologiserede specialstyrker. Se interviewet med Richard Black. Var der nogen der troede på, at videoen med nyvaskede smilende blonde børn virkelig var indspillet efter to måneders mareridt i jorden under stålværket i Mariupol? Eller var det

blot endnu en iscenesat propagandafilm. Er der 50 franske militærmænd gemt i værkets underjordiske gange, der var ansvarlige for sænkningen af Ruslands flagskib Moskva?

I lighed med Tyskland og de andre europæiske vasalstater har Danmark opgivet sin suverænitet og parerer blot ordrer fra USA (EU) og NATO. Stem nej til ophævelsen af forsvarsforbeholdet, men det er ikke nok til at stoppe krig. Der skal også være et massivt nej til fortsættelsen af verdenskrigen imod Rusland og andre (som f.eks. Kina), der nægter at opgive sin suverænitet. Ellers får vi atomkrig.

Den fortsatte krig i Ukraine og sanktionerne imod Rusland vil medføre global fødevaremangel der kan true over en milliard mennesker på livet, men hvem hører stemmer i Vesten bekymre sig om det? Kun Rusland, Kina, Indien og andre ikke-vestlige nationer har iværksat tiltag for at undgå det. Vil Indien indgå i en alliance sammen med Rusland og Kina for at opretholde sin suverænitet? Ruslands lukning af gassen for Polen og Bulgarien er blot et skud over boven. Tyskland og Italien er langt mere afhængige af russisk gas, der ikke kan erstattes med andet i løbet af flere år. Hvis EU fortsætter konfrontationen vil man påføre Tysklands og Europas økonomi og levestandard ubodelig skade.

Det vestligt ledede globale finanssystem er allerede i nedsmeltning pga. kæmpe gæld, stigende inflation og eksploderende renter. De vedvarende paniske aktioner for at skade Rusland og andre, der ikke makker ret, trækker tæppet væk under det vestlige system og den vestlige globale magt. Vil Vesten forstå sin fejltagelse inden alt forsvinder i atomkrig?

Det er ikke Rusland imod verden men Vesten imod det meste af Verden. Schiller Instituttets konference fra den 9. april om en ny global sikkerhedsarkitektur viser vejen ud. Kinas Xi Jinping har svaret med en opfordring til et globalt sikkerhedsinitiativ. Kan vi få folk i Vesten til at hæve deres

stemmer og sige fra over for selvmordspolitikken?

Bliv aktiv. Gå med i Schiller Institutts kampagne. Skab historie. Stop katastrofen og skab en fredsorden og en global renæssance.

Baggrund:

Col. Richard Black: U.S. Leading World to Nuclear War

Jacques Baud: The Military Situation In The Ukraine – Update

NYHEDSORIENTERING APRIL 2022: Fredelig sameksistens eller atomkrig?

Download (PDF, Unknown)

Tegn på handlekraft, tegn på, at vi gør det rigtige.....

Ikke korrekturlæst

Den 21. april: Der viser sig afgørende muligheder for, at NATO's krig mod Rusland måske ikke vil medføre, at mere end en milliard mennesker vil blive dræbt af sult, hungersnød og kulde i år, og at en optrapning til atomkrig kan forhindres.

Disse opstår, bestemt ikke på baggrund af de globale finansfolks møde i Washington i denne uge; ej heller på baggrund af militære begivenheder eller forhandlinger i Ukraine.

Der foreligger erklæringer, og aktivt samarbejde fra nogle store nationer, om at øge fødevareproduktionen på trods af alt; og Schiller Instituttets verdensomspændende mobilisering bestræber sig på at inddrage i tusindvis af ledere rundt om i verden, for at skabe en ny strategisk og økonomisk udviklingsorden, før katastrofen rammer. Et direkte samarbejde mellem russiske gødningseksportører og Indiens landmænd, skaber på trods af krig og sanktioner der ødelægger russiske og ukrainske fødevarer til verden, udsigt til, at Indien i år kan øge hvede og ris eksporten betragteligt, selv om krig, gødnings inflation og mangel, truer med at udsætte en milliard mennesker for hungersnød. Indiens præsident Narendra Modi har erklæret, at hans land agter at gøre det.

Vores konference den 9. april, hvor 5.000 mennesker, rundt om i verden deltog for at blive klogere på en ny arkitektur for strategisk stabilitet og respekt for alle nationer og en LaRouche-plan for en ny arkitektur for økonomisk udvikling, udløser nu noget mere omfattende. Hundredvis af de mest indflydelsesrige af disse deltagere, mobiliseres nu til at udbrede andragenet, som konferencen samledes om, til at nå ud i regeringerne verden over.

I dag talte Kinas præsident Xi Jinping personligt i et internationalt forum i Kina, indgående om en ny verdensomspændende strategisk arkitektur, hvis karakteristika er som dem, der blev præsenteret den 9. april, dvs. uden kup, krige med regimeskift og ensidige sanktioner, baseret på FN's charter om rettigheder.

Regeringen i NATO-medlemslandet Tyrkiet, udtalte for første gang sandheden om, at "nogle lande i NATO" ikke ønsker forhandlinger, men ønsker at se krigen mellem Rusland og

Ukraine fortsætte i lang tid. Det var ikke nødvendigt at nævne briterne og Biden-administrationen.

Dette er tegn på, at vi gør det rigtige.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, erklærede i en webcast i går: "Min mand var i meget lang tid overbevist om, at dette ikke er en kamp mellem nationer. Denne kamp udspiller sig mellem oligarkiet, de finansielle magter i City of London og Wall Street ... og folkets tarv. Så det er ikke en strid mellem USA og Rusland eller endog Europa – det er i virkeligheden et spørgsmål om oligarkiet mod almenvellet. Det er grunden til at han mente, at man havde brug for en magtfuld kombination af lande, der kunne modstå presset fra dette oligarki."

Dette oligarki var i stand til at udnytte en russisk sårbarhed – at blive direkte, strategisk truet fra Ukraine – til at fremtvinge den krig og den pludselige, alvorlige globale økonomiske straf og smerte, som nu eksisterer. Det er præcis, hvad de ønskede af deres "Great Reset", deres "Green New Deal".

Lyndon LaRouche advarede om dette allerede i 2011, da han pegede på dette oligarkis enorme boble af ubetalbar gæld. "Det meste af denne bailout-gæld, Wall Street-gælden, London-gælden," sagde LaRouche, "er absolut værdiløs. Den kan aldrig tilbagebetales. Den eneste løsning på denne sag var at føre denne krig. Hvis det Britiske Imperium kom ud som sejrherre i en sådan krig, med støtte fra USA, så ville de eftergive deres gæld, og de ville kunne fortsætte deres forretninger. Men verdens befolkning ville blive reduceret kraftigt på grund af sult, sygdom...." Han advarede om det igen i marts 2014, efter det anti-russiske kup i Ukraine, da han erklærede: "Ukraine er egentlig ikke den egentlige problemstilling. Det handler om at ødelægge, besejre Eurasien." https://archive.schillerinstitute.com/news_briefs/2014/0317-lyndon-russian_tv.html

På det årlige IMF/World Bank-møde for bankfolk og finansfolk i Washington i denne uge, drøftede de amerikanske og europæiske bankfolk, at påføre Rusland maksimal smerte; men de bruger den krig, som de provokerede Rusland ind i, til at påføre smerten til hele verden. Som selv oligarkiets egne publikationer må erkende, betragter de fleste nationer i verden NATO's politik og krigen, som en katastrofe.

Vejen er åben for ethvert tænkende menneske, til at bidrage til at ophæve sanktionerne, afslutte krigen, skabe et nyt økonomisk udviklingsparadigme, som Lyndon LaRouche, utallige gange har formuleret det til så mange nationer, for at løse netop en sådan krise.

Der er en global nyorientering i gang: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp- LaRouche 20 april. 2022

Den 20. april (EIRNS) – Verdens vigtigste finansministre, centralbankfolk og private finansfolk samledes i Washington, D.C. de første tre dage i denne uge til det årlige forårsmøde i Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken. De indrømmede offentligt, at op mod 1,7 milliarder mennesker står over for en alvorlig fødevarekrise og sultenød i år. De nikkede forstandigt til beretninger om, at en inflation på op til 50, 80 og sågar 120 % på fødevarer og energiprodukter var

skudt i vejret i Tyskland og i hele Europa, for ikke at nævne et desperat Sydamerika. De var enige i, at lavindkomstlandenes gæld er blevet fuldstændig ubetalelig og vil komme til at detonere inden for kort tid. Og de lykønskede hinanden med deres »brændte jords«-sanktioner, hvormed de har til hensigt at udslette Rusland – og alle andre oprørske nationer – fra jordens overflade.

Og stadig forsøgte de at trøste hinanden med overbevisningen om, at meget få lande, trods alt det ovenstående, vil tilslutte sig Kina, Rusland og de omkring 150 nationer, der er en del af Bælte- og Vejinitiativet, som udgør et økonomisk alternativ til det døende og dødbringende, transatlantiske finanssystem. Som IMF's nye cheføkonom, Pierre-Olivier Gourinchas, argumenterede, forventede han ikke på nuværende tidspunkt, at mange lande »vil træffe det valg, at deres fremtid består i at springe over på den anden side«.

I sit ugentlige webcast den 20. april pegede Helga Zepp-LaRouche på den tilspidsende konfrontation mellem oligarkiets krav og dem, der stræber efter menneskehedens fælles velfærd, som værende karakteren af den kommende konflikt. Hun understregede, at der er en global nyorientering i gang, som er ved at opstå omkring Rusland, Kina og Indien. Dette tager form ligesom hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche, havde fremsat med sit Firemagtsforslag, der skulle forene Rusland, Kina, Indien og USA. For at skabe den nødvendige forandring, væk fra det kollapsende transatlantiske system, kræves der en koalition af nationer, stærke nok til at forsvare sig mod London, Wall Street og Silicon Valley. Dette sker nu – det vigtigste spørgsmål er, om vi kan mobilisere nok kræfter i USA og Europa til at støtte denne nye strategiske og finansielle arkitektur, inden de imperiale interesser, der forsvare det nuværende bankerotte system, fremprovokerer 3. Verdenskrig.

»Konflikten er ikke mellem 'demokratier' og 'autokratier', men mellem det koloniale system og dem, der modsætter sig det«, udtalte Zepp-LaRouche, som dette blev præsenteret i dybden på

Schiller Instituttets særdeles vellykkede konference den 9. april. Den nærmeste fremtid, sagde hun, vil blive stadig mere turbulent og tilføjede, at hun er overbevist om, at »vi ikke vil komme igennem dette år uden store nyudviklinger«.

Den kommende opgave er at fortsætte og omgående udvide den proces, der blev indledt på Schiller Instituttets konference, for at bringe tiltagende, internationale kræfter ind i denne diskussion og organisere en tilstrækkelig stor styrke af nationer og politiske grupperinger til rent faktisk at indkalde til en international konference for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som er menneskeheden værdig.

Kinas ambassadør i USA opfordrer til en universel sikkerhedsarkitektur

Ikke korrekturlæst

Den 20. april (EIRNS) – i et indlæg offentliggjort i {The National Interest} den 18. april advarer Kinas ambassadør i USA, Qin Gang, om det presserende behov for at reducere det enorme pres, der er lagt på det internationale system efter krigen, og som er blevet forværret af pandemien, den truende recession, ”uovertrufne sanktioner” og en galopperende inflation. ”Det er på høje tid, at vi mindsker presset, og ikke omvendt, for vores fælles verden”, understreger han. Der skal ikke blot være en afslutning på krigen i Ukraine, men også et ”grundlæggende svar på varig fred og stabilitet i Europa og en afbalanceret, effektiv og bæredygtig filosofi og arkitektur for dets sikkerhed”.

Qin gennemgår derefter nøglepunkter i de sidste 40 års historie, herunder hvordan landene i Centralasien, Kina og Rusland håndterede provokationer fra Vesten, herunder NATO's ekspansion mod øst, og engagerede sig i en "hidtil uset udforskning af en ny sikkerhedsfilosofi og -model". Det, der blev kendt som "Shanghai Five"-mekanismen, Shanghai Cooperation Organization (SCO) og lignende typer af samarbejdsorganisationer, var konsekvensen, som gjorde det muligt at skabe fælles fred mellem Kina, Rusland og de centralasiatiske lande.

Qin uddyber karakteren af forholdet mellem Rusland og Kina samt Kinas egen udenrigspolitik og tilbageviser enhver idé om, at Kina på forhånd havde kendskab til Ruslands militære operation i Ukraine, eller at Kina bistår Rusland med hjælp. Dette er ren misinformation, sagde han. Han understreger den uafhængige karakter af Kinas udenrigspolitik og advarer om, at et forværret forhold mellem USA og Rusland ikke vil betyde et bedre forhold mellem USA og Kina, og at et dårligere forhold mellem Kina og Rusland heller ikke vil betyde et bedre forhold mellem Kina og USA. Det er en fejl, at nogle mennesker truer Kina med sanktioner for at tvinge det til at give afkald på dets uafhængige udenrigspolitik. Det er også en stor fejl at forsøge at sammenkæde Taiwan med Ukraine. Og andre "opildner til misforståelser, konfrontationer og usikkerhed i Asien og Stillehavsområdet", uden at de bekymrer sig om, hvorvidt denne region kommer til at følge i Europas fodspor.

Den kinesiske ambassadør gør det grundlæggende punkt gældende, at selv om "vi ikke er i stand til at nå til enighed i øjeblikket om, hvilken slags internationalt system vi ønsker", bør folk huske på "krigens svøbe", der opstod to gange i det 20. århundrede, og som bragte "usigelig sorg over menneskeheden". De sidste fire årtiers fremmedgørelse burde oplyse os om, at "vi alle lever i en fælles verden med en fælles fremtid". Det er udelukket, at et land eller en blok af nationer kan have absolut sikkerhed, og samtidig ignorere

andre landes sikkerhed. Uden respekt, tillid, gensidig tilpasning og samarbejde vil verden aldrig blive fredelig... Vores fælles mål er varig fred, universel sikkerhed og fælles velstand for de 1,8 mia. kinesere og amerikanere og de 7,8 mia. mennesker i verden. Dette er det historiske ansvar for Kina og USA som to store nationer.”

Kilde:

(<https://nationalinterest.org/feature/chinese-ambassador-ukraine-crisis-and-its-aftermath-201867>)

Anerkend de røde linjer, og indfør et nyt paradigme for verden

Ikke korrekturlæst

Den 18. april (EIRNS)-Det er slemt nok, at Vesten ignorerede Ruslands røde linje mod NATO's udvidelse til dets grænser; men nærmest ingen i den officielle ledelse er tilstrækkelig ærlig og moralsk ansvarlig til at anerkende denne fejltagelse og påbegynde en ansvarlig adfærd. Nu er der flere røde linjer, der bliver overskredet. I denne farlige og grusomme situation, tæller de enkelte personer, der har karakter til at erkende de røde linjer, se det store billede og kæmpe for et nyt paradigme, uvurderligt meget i historien.

En af Ruslands nuværende røde linjer er, at der ikke må indsættes NATO- eller amerikanske styrker i Ukraine. Den 15. december 2021, fremsendte Rusland dette sikkerhedsforbehold skriftligt til Washington, Bruxelles og alle NATO-hovedstæder, men det blev fuldstændig ignoreret. Nu har flere kilder,

herunder den fremtrædende Le Figaro-medarbejder Georges Malbrunot, rapporteret, at amerikanske Delta Force og britiske SAS har styrker i Ukraine, på trods af at Washington har afvist at have "no boots on the ground" dér.

I Washington opfordrer senator Chris Coons (D), nu indtrængende til at indsætte amerikanske tropper i Ukraine. Coons er en af Bidens kumpaner og sidder nu på det embede, som Biden tidligere havde i Delaware.

Biden, NATO's chef Jens Stoltenberg og den britiske premierminister Boris Johnson agerer alle for at forpurre enhver forhandling om en løsning mellem Ukraine og Rusland. EU-Kommissionens næstformand og udenrigspolitiske chef Josep Borrell har udtrykkeligt sagt, at der skal findes en "militær løsning". Han tweetede den 9. april efter et besøg hos præsident Zelenskij i Ukraine: "Denne krig vil blive afgjort på slagmarken."...

Rapporter sent i dag tyder på, at russiske styrker nu rykker kraftigt frem [i Mariupol] og andre steder i Donbas. Det Hvide Hus har meddelt, at præsident Biden vil afholde en telekonference om sagen den 19. april med europæiske ledere.

I dag opfordrede Schiller Instituttets formand Helga Zepp-LaRouche, der gennemgik disse faktorer, til, at flere fornuftige stemmer fra alle lande og kredse, træder frem for at sikre lederskab over for dette vanvid og i stedet mobiliserer for handlinger i overensstemmelse med et nyt paradigme for internationale relationer.

Som bekendt har millioner af mennesker i Vesten på grund af mediernes black-out, ingen anelse om, at der er en forhistorie med NATO's bevægelse østpå til Ruslands grænser, som går forud for det, som de får at vide er et "uprovokeret" russisk angreb på Ukraine den 24. februar. Men stanken fra løgnene i Washington, London og Bruxelles er så slem, at folk hurtigt kan blive klogere.

En anden rød linje, der bliver overskredet, er at Taiwan er en del af et-Kina, hvilket det globale NATO benægter, mens Washington hykler omkring det. I sidste uge anførte senator Lindsey Graham (R-SC) og Bob Menendez (D-NJ) en delegation af en række andre kongresmedlemmer om bord på et fly fra det amerikanske luftvåben til Japan, Australien og Taiwan. Graham mødtes med Taiwans præsident Tsai Ing-wen. Menendez og Graham anbefalede en AUKUS-militær opbygning af militæret (Australien, Storbritannien, USA) i Indo-Stillehavsområdet med henblik på at slå tilbage mod Kina. "Dette er en chance for demokratier til at stå op mod bøller, og du vil se en modreaktion imod bøllerne overalt i verden", erklærede Graham rasende.

I mellemtiden agerer Kina og Rusland i deres nationale økonomiske og strategiske interesser i fællesskab og i dybden. I dag mødtes præsident Vladimir Putin med sine øverste økonomiske ledere for at drøfte den russiske økonomi på en tv-transmitteret videokonference. Han sagde, at den "økonomiske blitzkrieg" med sanktioner mod landet har den alvorligste effekt på dens ophavsmænd i Vesten. I mellemtiden er Rusland fortsat med at sende hvede til udvalgte lande, herunder Tyrkiet, Egypten, Iran, Algeriet, Sudan og Kina. Den 17. april meddelte Rusland også, at det vil øge mængden af gødning, som det vil afskibe, med 700.000 tons.

I Kina rapporterede statsrådet her til morgen om de økonomiske fremskridt i første kvartal med en samlet årlig stigning på 6,5 % i fremstillingssektoren og lignende foranstaltninger. I kampen mod COVID-19 er Kina nu ved at innovere foranstaltninger til det, der kaldes "lukket kredsløbsstyring" af produktionen på fabrikkerne. Arbejdstagere i lokalsamfund med aktiv SARS-CoV-2 virus, vil arbejde på fabrikkerne i en 14-dages periode under meget sikre og overvågede forhold, hvorefter de holder en pause og planlægger test og nye arbejdsstyrker. Idéen er både at redde liv og at sørge for midlerne til at leve på samme tid, uden at der skal foretages

nogen kompromiser.

Sammenlign denne situation med det åbenlyse sammenbrud og den manglende mobilisering af produktionen i det transatlantiske område, inden for de mest grundlæggende sektorer som energi, fødevarer og vand. Et eksempel fra den seneste tid gør det tydeligt. Union Pacific Railroad med base i Omaha, Nebraska, et af de vigtigste jernbaneselskaber for landbrugsstaterne fra Iowa til Californien og Texas, har meddelt CF Industries, et stort kvælstofgødningsselskab, at CF Industries er nødt til at reducere sine gødningstransporter med 20 % på jernbane, fordi Union Pacific ikke kan håndtere dem. Union Pacific forsøger at nedbringe sit eksisterende efterslæb af forsendelser af korn, ethanol og andre råvarer. Den amerikanske jernbanekapacitet har været underudviklet i årtier som følge af deregulering, privatisering og fusioner. Dette betyder en katastrofe for afgrøder og landmænd, hvilket CFI's præsident udtalte i en erklæring i sidste uge.

Kombineres forstyrrelsen med de massive konsekvenser af den vestlige tørke i Nordamerika, der påvirker Californien, gennem High Plains og ned til Mexico, er betingelserne for en fødevarerkrise for amerikanerne " på hjemmefronten" nært forestående. Der har været voldsomme brande i hvedeområderne i Kansas og Texas, fordi det er så tørt. Årsagen er ikke klimaændringer: Det er årtiers manglende opbygning af vandinfrastruktur. Dette kan ikke bebrejdes Putin.

Således er de umiddelbare farer for atomkrig, langvarige geopolitiske stridigheder og økonomisk sammenbrud alle aspekter af opløsningen af et Wall Street/London-politisk system, hvis etablerede ledere kun repræsenterer deres eget værdiløse ego, og ingen andre. Situationen kræver, at ledere for det fælles bedste aktiveres, at der føres forhandlinger om den snarest mulige løsning i Ukraine og at der træffes samordnede foranstaltninger mod hungersnød, for at opfylde verdens sundhedsbehov og for at sikre fremtiden.

Panel 2: Sikkerhed: Tale af Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progres i Frankrig ved Schiller Instituttets videokonferenece: “Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden”

I dette panel vil talerne diskutere, hvordan vi kan organisere en verden, hvor alle folkeslag og alle suveræne nationer kan leve og udvikle sig i et fredeligt og gensidigt fordelagtigt samarbejde. Vores indledende taler vil være Jacques Cheminade. Jacques er formand for Solidarité et Progres i Frankrig og tidligere præsidentkandidat i Frankrig. Han vil tale om “Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden”.

Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden

Trediveårskrigen, der begyndte i 1618, kostede mindst fem millioner mennesker livet. Det var en sand europæisk apokalypse. I dag sidder vi på en dommedagsmaskine. Vores udfordring er at stoppe den, før den ødelægger menneskeheden enten gennem en global økonomisk ødelæggelse eller en atomkrig.

Den løsning, som Den Westfalske Fred i 1648 gav på tidens grusomheder, bør være en inspiration for os til at skabe en

fredsdynamik gennem en ændring af vores måde at tænke og handle på. Fordi den ikke blot afsluttede religionskrige og etablerede en ny form for fredsforhandlinger mellem stater, som man kan læse i alle historiebøger, men mere grundlæggende fordi den omhandlede agapē, det græske ord for forståelse, kreativ, tilgivende god vilje mod alle mennesker, i verdslig forstand.

I sit essay fra 2004, "Dialog mellem de eurasiske civilisationer: Jordens næste 50 år", fortæller Lyndon LaRouche os: Det implicitte grundlag for viden om kompetencen i vores valg ligger ikke i erfaringerne fra fortiden, men i kompetencen i vores erfaringer med fremtiden.

Ånden i Den Westfalske Fred er netop derfor en reference for os: den vedrører et menneskehedsbegreb, som endnu ikke eksisterede på det tidspunkt, men som ikke desto mindre var absolut nødvendigt at udtænke for at sætte en stopper for den gensidige ødelæggelse, der dengang fandt sted i et system med lose-lose-systemet. Det er vores udfordring i dag igen at se med fremtidens øjne.

For at give en fornemmelse af krigens grusomheder viser jeg her "Hængningen", fra en serie på 18 stik af Jacques Callot, der går tilbage til 1633, kaldet "Krigens elendigheder og ulykker", hvor han skildrer, hvordan krigens vold og moralske nedbrydning berører både civile og soldater. Plyndringen af byen Magdeburg er et forfærdeligt eksempel på sådanne grusomheder: Efter at soldaterne havde indtaget den belejrede by på én dag, var kun 200 af de 1.900 bygninger ubeskadiget, og omkring firefemtedele af byens 25.000 indbyggere var døde.

Det tog derefter mere end fire års forhandlinger, mellem 1643 og 1648, at nå frem til en aftale gennem forskellige traktater, primært i Münster og Osnabrück.

De tre westfalske principper

Fred kræver, at der skabes internationale principper og love

mellem nationalstaterne; den kan aldrig være en ren diplomatisk ordning inden for et eksisterende system.

Hvordan var det så muligt? Fordi den skabte en højere orden i forholdet mellem nationer og mennesker! Det er i bund og grund igen grunden til, at det skal være vores reference i dag. På den anden side holdt en ond krigsforkæmper og Global Britain-narkoman som Tony Blair en tale i Chicago i april 1999, hvor han afviste Vestfalen og fastholdt sin opfattelse af en morderisk liberal interventionisme mod nationalstaterne.

Lad os så se nøje på de tre westfalske hovedprincipper, og hvordan de fører til et win-win-system med gensidig udvikling, som dengang blev kaldt kameralisme, merkantilisme eller filadelphisme.

Artikel 1 angiver kernen i den westfalske filosofi: At der skal være en kristen og universel fred ... at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden... den anden part fordel, ære og ære.

Det er helt i modstrid med det geopolitiske princip, ifølge hvilket hver spiller forsøger at drage fordel af alle gevinster på bekostning af de andre.

Artikel 2 skitserer:

Der skal både på den ene og på den anden side være en evig glemsel, amnesti og benådning af alt, hvad der er blevet begået siden begyndelsen af disse stridigheder, uanset hvor og hvordan fjendtlighederne er blevet udøvet, således at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlighed, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden...

Dette er, hvad det betyder at "se med fremtidens øjne" og ikke gennem fortidens uendelige og selvdestruktive klager.

Derefter koncentrerer traktaten sig, før den afklarer territoriale krav, om at tage fat på den økonomiske ruin, som

alle var på vej ned i. De insolvente og ulovlige gælds- og finansielle fordringer, der er identificeret som potentielle årsager til den evige krigsdynamik, sorteres og afvikles, hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35-39) eller forhandlet omlægning af gæld (artikel 48). I artikel 37 hedder det bl.a:

Kontrakter, udvekslinger, transaktioner, forpligtelser, traktater, der er indgået ved tvang eller trusler og ulovligt afpresset af stater eller undersåtter ... skal annulleres og ophæves på en sådan måde, at der ikke længere skal foretages nogen undersøgelse efter dem.

Artikel 40 tilføjer:

... og dog er de pengesummer, som under krigen er blevet udtrukket i god tro og med god vilje som bidrag for at forhindre større ulemper for bidragyderne, ikke omfattet af denne artikel.

Det er ånden i Glass-Steagall-loven mod det, som Roosevelt kaldte pengemagere og bankstere.

Ånden i Agapē

Lad mig kort tilføje noget. Det er den samme ånd, som Martin Luther King legemliggjorde i sin berømte politiske prædiken, der blev holdt i Dexter Avenue Baptist Church i Montgomery, Alabama: "Elsk dine fjender", inspireret af Matthæusevangeliet. Han understregede:

"Langt fra at være et fromt påbud fra en utopisk drømmer, er dette bud en absolut nødvendighed for vores civilisations overlevelse.... En anden ting, som et individ må gøre i forsøget på at elske sin fjende, er at opdage det gode element i fjenden; og hver gang du begynder at hade denne person og tænker på at hade denne person, så indse, at der er noget godt der og se på disse gode sider, som vil opveje de dårlige sider..."

Og så: "Der er en anden grund til, at du skal elske dine fjender, og det er fordi had forvrænger den hadendes personlighed."

Det, som Martin her udtrykker i sin dybeste form, er et princip, som deles af de bedste af alle civilisationer i vores menneskehedshistorie, når man er engageret i at forbedre et menneske ved at ændre hans eller hendes måde at tænke og handle på, og dermed forbedre sig selv.

Det er vores udfordring at organisere den anden i Den Westfalske Freds ånd. Inspireret af Nikolaus af Cusa har I hørt Helga Zepp-LaRouche udfordre os til at nå op på niveauet for modsætningernes sammenfald. At skabe fred er ikke at løse tingene sammen med en ven, men at organisere en fjende på et højere niveau af tænkning og handling end det niveau, hvor konflikten opstod – hvorfra det bliver muligt at være fælles om at gøre det gode sammen.

Det er netop her, at Den Westfalske Fred fører til opblomstring af den menneskelige kreativitet i det fysiske univers. Hvis freden skal opretholdes og udvikles, må den baseres på en stigning i den menneskelige produktivitet i forbindelse med opdagelsen af nye fysiske principper, der anvendes i form af teknologier, som sikrer bedre sociale livsbetingelser for alle. Dette blev opnået i både Tyskland og Frankrig under bidrag fra de kreative hjerner i anden halvdel af det 17. århundrede, især Gottfried Wilhelm Leibniz. I Frankrig, omkring Académie des Sciences, er det kendt under navnet "colbertistisk" merkantilistisk økonomi. I Tyskland skabte den kameralisme: forbedring af den nationale regering samtidig rettet mod at øge udbyttet af landbrug, produktion og socialt ansvar, langsigtet økonomisk vækst til gavn for alle.

Det er vigtigt at understrege her, at Leibniz i sin *Novissima Sinica* fra 1697 udviklede det koncept, at Vesten og Østen på det eurasiske kontinent skulle udveksle det bedste fra hver af dem, forpligtelsen til videnskab og teknologisk udvikling i

Vesten og principperne for en harmonisk social udvikling i Kina. Der fandt ganske vist nogle udvekslinger af stor værdi for begge parter sted, men projektet som en drivkraft i retning af universel enhed blev blokeret.

Er det ikke netop det, der ikke har været muligt dengang, der er vores westfalske udfordring for os alle i dag? Jeg er glad for, at formålet med vores konference netop er dette: enhed uden ensretning, udveksling af det bedste fra os alle for at sikre freden gennem den fælles udvikling af vores menneskelige potentialer i universet, ud over det, vi kender, og ud over det, vi kender.

Leibniz skrev i sin Codex Juris Gentium:

Et godt menneske er et menneske, der elsker alle, så vidt fornuften tillader det. Velgørenhed er en universel velvilje, og velvilje er vanen til at elske det gode eller til at ville elske det gode. Kærlighed betyder altså at glæde sig over de andres lykke... lykke hos dem, hvis lykke behager os, bliver til vores egen lykke.

Nogle vil kalde det "utopisk". De tager dødeligt fejl. Dødeligt, fordi alternativet er at falde i Thukydid-fælden, den geopolitiske opfattelse, at en aftagende magt nødvendigvis konfronteres med en opstigende magt, og at det betyder krig. Det var det, der ødelagde Sparta og Athen i de peloponnesiske krige. Det, der truer med at ødelægge os nu, ville være langt værre, fordi det denne gang er på hele menneskehedens niveau, udstyret med destruktive finansielle algoritmer og atomvåben. Det er en dødkultur. Vores er en livskultur til gavn for det fælles bedste og fremtidige generationer.

Kun ét ord til sidst. Xi Jinping er en dedikeret læser af Leibniz, og websiderne Ai Sixiang (glad for at tænke) er en platform for kinesisk engagement i fremtiden. Det, som Europa har skabt, herunder USA's forfatning, er den anden grund til, at vi er her.

Lad os så være glade for at være anderledes, men med den samme westfalske drivkraft til enhed for at reparere og genopbygge vores så umiddelbart truede verden.

Panel 1: hovedtale af Dennis Small ved Schiller Instituttets videokonferenece For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Jeg er meget glad for at være her i dag blandt denne fremragende gruppe af internationale takksomme aktører eller aktive tænkere, som er samlet for at udarbejde løsninger på verdens problemer. Problemerne er virkelig store. Jeg kommer til at tænke på, hvad Ramsey Clark engang sagde om det, der gjorde Lyndon LaRouche så farlig for hans fjender i det internationale finansielle etablissement, nemlig at hans organisation var en "frugtbar idémotor".

Og det er igen i dag præcis det, der gør os til en så stor en trussel mod det eksisterende finansielle etablissement med centrum i London og en vigtig gren i Wall Street. Det haster nu med at få gang i disse motorer for at håndtere en krise af en størrelsesorden, som vi ikke har set siden Den sorte Død i

det 14. århundrede.

Vi kigger f.eks. i retning af en global hungersnød, hvor det for blot et par måneder siden blev anslået til at 235-250 millioner mennesker ville dø af sult i løbet af dette år, men nu er de bedste vurderinger – og de er desværre præcise – at så mange som 1 milliard mennesker meget vel kan dø af sult i år.

Det er en ottendedel af den menneskelige befolkning. Situationen i bestemte lande, især i Mellemøsten og Nordafrika, er slem på grund af deres ekstreme afhængighed af import. Ved at afskære den russiske og ukrainske eksport gennem disse supersanktioner der er blevet anvendt – de to lande har tilsammen en tredjedel af al den hvede, der handles på verdensmarkederne – rammes især Afrika og Mellemøsten endnu hårdere.

Energisituationen er endnu værre. Det rammer Europa særlig hårdt. Europa er fuldstændig afhængig af russisk eksport af olie og gas. Tyskland, den mest industrialiserede af Europas nationer, får 24 % af sin samlede energiforsyning fra russisk gas og olie, som det fremgår af grafikken på skærbilledet. Men dette rammer ikke kun Afrika, det rammer ikke alene Tyskland. Disse supersanktioner, der kommer oven på et igangværende sammenbrud af hele det globale finanssystem, berører hele verden.

Det, vi nu har at gøre med, som I kan se ved at kigge på Lyndon LaRouches berømte Triple Curve, tredobbelte kurvefunktion, som giver en idé om forholdet mellem væksten i finansielle spekulative aktiver og det fysiske økonomiske sammenbrud nedenunder. Det ses, at dette problem faktisk begyndte med et kollaps i vækstraterne i den fysiske økonomi tilbage omkring 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført internationalt. Bretton Woods-systemet med faste valutakurser, der blev indført af Franklin Delano Roosevelt, blev skrottet, og det åbnede dørene for en flodbølge af

spekulation, som i dag har skabt en boble af derivater, der er på et sted mellem 1,5 og 2 billioner dollars.

Det der er sket, som man kan se på den anden version af denne tredobbelte kurve, er, at oven på dette igangværende sammenbrud har vi haft en nedgang pga. pandemien, som forårsagede frygtelige kriser i hele verden. Oven i det var der en yderligere forværring af den forsættelige afindustrialisering, der blev indført efter COP26-mødet og miljøpolitikken på internationalt plan generelt.

Og nu er der så en tredje tilbagegang af en dramatisk art med de sanktioner, der er blevet indført internationalt. Så siden 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført, var det begyndelsen til enden på det, der i virkeligheden var Glass/Steagall-systemet internationalt, som adskilte produktiv anvendelse af valuta og kredit fra spekulative aktiviteter. På internationalt plan taler vi om et system med faste valutakurser; i USA er det Glass/Steagall-systemet. Det er det samme med hensyn til de økonomiske grundprincipper.

Lad mig gå over til spørgsmålet om, hvordan vi løser dette problem, for jeg mener, at det er det, som vores opmærksomhed og vores diskussion virkelig skal fokuseres på. Vi har sammensat et program til at løse denne krise globalt, til at skabe en ny økonomisk arkitektur med udgangspunkt i LaRouches grundlæggende økonomiske politik, der er centreret omkring hans Fire Love. Se, det man begynder med, og man er altid nødt til at begynde med dette, er den fysiske økonomi. Ikke de finansielle aspekter, men den fysiske økonomi.

Hvis man ser på kombinationen af Rusland, Indien og Kina – hvad Primakov kaldte den strategiske trekant – kan man se, at disse tre nationer i sig selv, som alle bliver angrebet og ødelagt af de spekulative angreb fra London og Washington og de politiske angreb og også de militære angreb, tilsammen udgør 38% af verdens befolkning; de producerer 42% af hveden, 66% af stålet. 45% af de nye atomkraftværker der bygges. Det

er ikke sådan, at de kan fungere på en selvstændig måde, men de har et meget godt grundlag for at bryde med det spekulative system og etablere – og dette er det andet punkt i vores forslag – en fælles valuta, der indledes mellem disse nationer, som ville etablere en fast valutakurs indbyrdes og med en absolut barriere mellem dem og det spekulative dollarsystem.

Der har været mange diskussioner i finansielle kredse på internationalt plan om, hvordan man kan gøre dette. Ville den blive bakket op af guld, af råvarer, af hvad? Det vigtigste, der gør en valuta værdifuld, er, at den er bakket op af realkredit, der udstedes i en produktiv retning. Jeg vil gerne citere for jer, hvad Lyndon LaRouche sagde om dette på et seminar den 29. juni 2005 i Berlin. Han sagde:

“Regeringers og ledende institutioners populære opfattelse af penge er vanvittig, når man ser på virkningerne af begrebet, og den måde det anvendes på. Pengenes værdi bør bestemmes ud fra et videnskabeligt princip, ikke et regnskabsprincip. Og det videnskabelige princip er, hvad der er en fysisk forsvarlig bestemmelse af regeringernes vilje og evne til at skabe kredit på lang sigt til udvikling af deres økonomier og deres produktivitet. Viden om regeringens vilje og kompetence til at skabe værdi, til at skabe rigdom og til at have tilstrækkelig velstand til at tilbagebetale den gæld, som man skaber, rettidigt. Dette er et fysisk spørgsmål, ikke et regnskabsrelateret spørgsmål.”

Jeg mener, at dette er afgørende for opgaven med at sammensætte en sådan fælles blok og en valuta, der kan understøtte den med hensyn til dens fysiske økonomiske kapacitet.

For det tredje skal de nationer, der er en del af denne genopretning af de fysiske økonomier ved at bryde med det synkende Titanic, etablere nationale valutaer med faste valutakurser, ikke en flydende valutakurs, som åbner døren for

spekulation med dollaren, og forsvare den med valutakontrol. Brug dette til at etablere hamiltonisk kredit udstedt til produktive aktiviteter af præcis den slags, som Lyndon LaRouche netop beskrev. Behovet for en sådan fuldstændig mur mellem den spekulative økonomi og den produktive økonomi er kernen i en ordning af Glass/Steagall-typen.

Med dette på plads som en byggesten eller et udgangspunkt har vi så kravet om de tre RIC-nationer [Rusland, Indien, Kina], som erindres var starten på BRIC efter RIC, og derefter BRICS [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika]. De burde udvides ved at låne kapital til produktive aktiviteter til udvikling af Den tredje Verden, udviklingssektoren. De fleste nationer i udviklingssektoren vil være meget glade for at tilslutte sig en sådan ordning, fordi de bogstaveligt talt bliver dræbt af politikken fra det synkende, selvdestruerende, transatlantiske finanssystem.

Det er ekstremt vigtigt som et femte punkt, at USA og de europæiske nationer kan tilbydes denne type ny mekanisme. Det er det, som Lyndon LaRouche altid havde foreslået; en fire-magts-aftale mellem Rusland, Indien, Kina og USA. I forbindelse med forslag som f.eks. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ tilbydes USA og Europa at tilslutte sig disse aktiviteter, som naturligvis vil være til gavn, ikke for Wall Street eller City of London, men for befolkningen og industrien i hele den pågældende region. Det er ikke en så stor ændring for USA. Det betyder udelukkende, at man skal vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som vores amerikanske system for politisk økonomi faktisk blev grundlagt på.

Endelig, og for det sjette, foreslår vi, at denne nye orientering, denne tilgang til øst-vest-samarbejde med henblik på win-win-udvikling anvendes på Ukraine; det måske vanskeligste problem på planeten. Ukraine er blevet ødelagt af 30 års liberal økonomisk politik, ikke kun af krigen. Det har betydet, at landets befolkning er faldet med en tredjedel, at

arbejdsstyrken er styrtdykket, at arbejdsstyrken i fremstillingsindustrien er gået ned med 25%.

Og dette i en økonomi, som havde været en af de mest avancerede industrielt udviklede økonomier med højteknologi, rumfart og andre kapaciteter, atomkraft osv. Og naturligvis den berømte sorte muldjord, der sørgede for udvikling af landbruget. Alt dette skal genopbygges, og det må ske i et fælles samarbejde mellem øst og vest. På denne måde vil Ukraine ikke blive udløseren for en potentiel atomkrig, men en reorganisering omkring det westfalske princip om, at den andens fordel skal være grundlaget for løsningen af hele jordens problemer. Vi må tage udfordringen med Ukraine op, ikke fordi den er let, men fordi den er svær.

Jeg takker Dem.

**Behovet for et nyt paradigme.
Åbningstale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger
og international præsident,
ved Schiller Instituttets**

videokonfernece

For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Kære konferencedeltagere fra hele verden! Det der bringer os sammen her i dag, med deltagere fra over 60 lande fra fire kontinenter, er vores dybeste bekymring over, at selve menneskehedens eksistens er i alvorlig fare. Formålet med vores konference er at gøre de stadig mere omfattende samfundsmæssige kræfter i verden opmærksom på, at der på grund af faren ved den nuværende eskalerende strategiske konfrontation snart kunne opstå en fuld militær konfrontation mellem NATO og Rusland, som kunne føre til en verdenskrig, der efter al sandsynlighed ville betyde menneskehedens udslettelse i en efterfølgende atomvinter. Formålet med vores konference er derfor at demonstrere på den mest kraftfulde måde, at der findes et umiddelbart tilgængeligt alternativ, et nyt paradigme, som kan lægge denne dødelige trussel bag os og indlede en ny æra i menneskehedens historie i overensstemmelse med menneskehedens sande natur som den eneste hidtil kendte art, der er i stand til at ræsonnere.

Denne fare for nævnte store krigsfare begyndte ikke den 24. februar i år. Som min afdøde mand Lyndon LaRouche forudsagde med forudseenhed i august 1971, efter at Nixon havde erstattet Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser, at en fortsættelse af denne pengepolitik – hvis den ikke korrigeres – uundgåeligt ville føre til en ny fascisme og en ny verdenskrig. Og 50 år senere er det præcis, hvor vi befinder os lige nu. Den akutte fare for krig, den

større krig, skyldes at det transatlantiske neoliberale finanssystem allerede var på et fremskredent stadium af sammenbrud, med en hyperinflationær eksplosion af et håbløst bankerot system, før krigen i Ukraine begyndte.

For at forstå de virkelige årsager til krisen i Ukraine må man gå tilbage til årsagerne til, at den store historiske chance, der eksisterede efter Sovjetunionens opløsning for at etablere en ægte fredsordning, som vi foreslog med programmet for den eurasiske landbro dengang, blev forpasset. Et godt udgangspunkt, et vindue til at få et indblik, er et dokument, der oprindeligt blev lækket til New York Times af en whistleblower i marts 1992, og som blev kendt som Wolfowitz-doktrinen, der blev skrevet i ånden fra det tidligere Project for a New American Century. Dokumentet fastslog, at en del af den amerikanske mission ville være at sikre USA's rolle som den eneste supermagt i den post-sovjetiske verden, der ville have tilstrækkelig militær magt til at afskrække enhver nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USA's forrang. Den 8. marts 1992 skrev New York Times: "[D]et er Pentagons hidtil klareste afvisning af kollektiv internationalisme, den strategi, der opstod efter Anden Verdenskrig, da de fem sejrsmagter søgte at danne et FN, der kunne mægle i konflikter og overvåge voldsudbrud."

Wolfowitz-doktrinen var den egentlige årsag til, at det løfte, som udenrigsminister James Baker ved tre forskellige lejligheder i februar 1990 gav Gorbatsjov om, at NATO ikke ville udvide "en tomme mod øst", ikke blev holdt. Wolfowitz-doktrinen, der var baseret på det angloamerikanske særlige forhold, var det grundlæggende aksiom for en hel række politikker der fulgte, begyndende med den såkaldte "chokterapi" til de IMF-støttede liberale reformer i Rusland i 1990'erne, som i lyset af Ruslands rigdom på råstoffer og videnskabelige ekspertise udtrykkeligt havde til formål at eliminere en potentiel fremtidig konkurrent på verdensmarkedet, og som reducerede Ruslands industrielle

kapacitet fra 1991-1994 til kun 30 %. Det var grundlaget for de forskellige interventionskrige i Irak, bombningerne mod Jugoslavien, krigene mod Afghanistan, Libyen og Syrien samt de fem NATO-ekspansioner mod øst.

Putins tale på sikkerhedskonferencen i München i 2007 var en dramatisk protest mod indførelsen af den unipolære verden, som i det væsentlige forblev lige så ubesvaret som de forskellige definitioner af "røde linjer" vedrørende Ruslands centrale sikkerhedsinteresser, indtil den seneste til USA og NATO, som Putin fremsatte den 17. december. Konflikten mellem påstanden om at opretholde en i det væsentlige unipolær verden og fremkomsten af en multipolær verden, som var det naturlige resultat af Kinas økonomiske fremgang, BRI's tiltrækningskraft for over hundrede lande, det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og senest mange lande, såsom Indien, Pakistan, Brasilien, Sydafrika og andre lande, der nægter at blive inddraget i den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne konflikt er kernen i den nuværende fare.

Det er forfærdeligt, at vi har en krig midt i Europa, men det var krigene i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien, Yemen osv. også, men de fandtes næsten ikke i nyhederne. Og var der nogen der troede, at det russiske militær kunne have draget andre konklusioner, da de så indførelsen af stadig hårdere sanktioner, gennemførelsen af diverse Rand-tænk tanksscenerier og koret af vestlige politikere om at "knuse" den russiske økonomi, "knuse" Putin, "knuse" det russiske system, den største atommagt på planeten? Og nu, efter at forhandlingerne mellem de russiske og ukrainske delegationer i Tyrkiet havde nået et første håbefuldt skridt, bruges billeder af krigens grusomheder, uden blot et minut af princippet om uskyldsformodning indtil det modsatte er bevist, til at indføre yderligere sanktioner, udvisning af diplomater og en åbenlys trussel om at ruinere Rusland.

Politikken er åbent rettet mod et regimeskifte i et forsøg på

at gøre ikke blot Putin, men også hele Rusland til en paria blandt nationerne i en ubestemt fremtid, udelukke landet fra FN's Sikkerhedsråd, ja, endog FN og G20, hvilket vil ødelægge disse institutioner. Det vil medføre en fuldstændig politisk og økonomisk afkobling mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne politik har allerede gjort og gør ødelæggende skade på den fysiske økonomi på verdensplan, de såkaldte forsyningskæder, og den bringer antallet af potentielle ofre for en global hungersnød op på 1 milliard mennesker, dvs. en ottendedel af hele menneskeheden! Der er allerede hungerprotester i mange lande i Mellemøsten, Afrika og Latinamerika! I mellemtiden truer inflationen i priserne på fødevarer, energi og råvarer med at halvere industriproduktionen i mange lande. Der truer massearbejdsløshed og et totalt sammenbrud i kaos.

Et nyt system er allerede ved at opstå, centreret omkring Kina og BRI, Rusland, Indien og andre. Der er mange nye strategiske tilpasninger på vej; SCO, BRICS, OIC, Kina-forbindelserne, de mange forbindelser mellem det globale syd. Men selv opfattelsen af en multipolær verden løser ikke problemet, fordi den stadig indebærer faren for en geopolitisk konfrontation: Vi har brug for en markant og pludselig ændring i den måde, vi organiserer vores anliggender på. Den må starte med en ærlig, entydig erkendelse af, at en fortsættelse af den nuværende politik risikerer en konflikt, hvor der ikke ville være nogen vinder. Derfor er der behov for en ny fredskonference i traditionen fra den Westfalske Fred.

Erkendelsen af at den eneste mulighed, der var tilbage, var at føre fredsforhandlinger, gik op for de stridende parter efter 150 års religionskrig i Europa, hvoraf Trediveårskrigen kun var kulminationen; da de indså, at ingen ville være tilbage i live til at nyde sejren, hvis krigen fortsatte. I dag, hvor mange byer i en atomkrig ville være døde i løbet af få timer, ville resten af menneskeheden lide og sygne hen i en atomforurennet verden, indtil enten alt liv ophører, eller de få ulykkelige overlevende ville overveje, hvorfor

menneskeheden ikke var i stand til at forhindre sin egen ødelæggelse.

Derfor må der straks indkaldes til en krisekonference i den Westfalske Freds ånd, hvor "For fredens skyld skal alle forbrydelser begået af den ene eller den anden side tilgives og glemmes", og "For fredens skyld skal al politik tage hensyn til den andens interesser".

Der må være en hensigt om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Der skal øjeblikkeligt indføres en våbenhvile. Og der skal skabes et nyt kreditsystem til erstatning for det bankerotte finansielle system, som er den egentlige årsag til krigsfaren. Det skal være baseret på principperne i det oprindelige Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af FDR, men som på grund af hans tidlige død aldrig blev gennemført.

Disse principper, som Lyndon LaRouche skitserede i et "Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.", der blev offentliggjort den 30. marts 1984, efter at Sovjetunionen havde afvist præsident Reagans tilbud om at samarbejde om at gøre atomvåben forældede ved hjælp af teknologiske midler, er stadig absolut gyldige i dag. I dette memorandum hedder det:

"Artikel 1: Generelle betingelser for fred

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) Den ubetingede suverænitet for hver enkelt og alle nationalstater, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for alle og enhver.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der

ofte klassificeres som "udviklingslande". Medmindre de uretfærdigheder, der hænger tilbage i kølvandet på den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der ikke blive nogen varig fred på denne planet. For så vidt som USA og Sovjetunionen" – i dag Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina – "anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft på hele planeten er i deres og begges vitale strategiske interesser, er de to magter i denne grad og på denne måde bundet af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik, som er uundværlig for at fremme en varig fred mellem disse to magter."

Forpligtelsen til at engagere sig i et globalt program til udryddelse af fattigdom, som det f.eks. er skitseret i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge" eller Kinas forslag om et samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet, USA's Build Back Better-program og EU's Global Gateway-program, kan blive det egentlige udviklingsmæssige grundlag for en global sikkerhedsarkitektur. Ukraine kan i stedet for at være kanonføde i en geopolitisk konfrontation udgøre en bro mellem Europa og de andre eurasiske nationer.

I lyset af den nuværende og den fremtidige fare for pandemier må der opbygges et moderne sundhedsvæsen i alle lande. I betragtning af den hungersnød, der truer 1 milliard mennesker på livet, og den forventede befolkningstilvækst skal regeringerne træffe hasteforanstaltninger for at fordoble verdens fødevarerproduktion for at sikre en sund kost for alle mennesker.

Folkeretten, som den udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred og blev fastlagt i FN-pagten, skal genindføres uden begrænsninger. De fem principper for fredelig sameksistens skal være retningslinjerne for samarbejdet mellem alle nationer.

Den nuværende eksistentielle krise har vist, at menneskeheden

har en fælles fremtid eller ingen, og at vi må sætte den fælles menneskeheds interesse før alle nationale interesser, og at alle nationale interesser fra nu af må være i samhørighed med hele menneskehedens interesse.

Det er et udtryk for vores menneskelige civilisations rigdom, at den har skabt forskellige kulturer. Vi må fremme dialogen mellem de bedste traditioner fra disse kulturer, de smukkeste frembringelser inden for videnskab og kunst, som et bevis på menneskets unikke kreativitet og på den måde skabe en ny renæssance, der vil indlede en ny æra for menneskeheden.

Vi vil erstatte had og fordomme mod andre kulturer, som kun eksisterer, hvis vi ikke kender dem, med en nænsom kærlighed til hele menneskeheden, fordi den er det mest værdifulde gode i det kendte univers.

‘Kontrolleret opløsning’ af økonomien; en milliard døde af sult; og den stigende fare for atomkrig – så, er du nu klar til at lære LaRouches økonomi?

Den 6. april 2022 (EIRNS)- Ud over deres igangværende “kontrollerede opløsning” af verdens fysiske økonomi udfører briterne nu en “kontrolleret nedrivning” af den eksisterende

internationale institutionelle arkitektur... Den systemiske sammenbrudskrise, som Lyndon LaRouche længe advarede om, er nu over os. Verden har ikke længere den luksus at vente – at se om LaRouche virkelig havde ret, at se om de meget omtalte “de” vil gøre noget ved rodet, at udskyde og vente på at nogen andre skal handle først.

Tiden er inde til LaRouches nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur nu. Tiden er inde til, at du – sammen med regeringer og politiske ledere i hele verden – skal beherske LaRouches økonomiske metode. Et godt sted at starte er på Schiller Instituttets internationale konference på lørdag den 9. april, hvor en snes internationale højtstående talere fra et dusin nationer, der repræsenterer alle kontinenter, vil drøfte de idéer, der er nødvendige for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur med den Westfalske Fred som model.

Den britiske regering er sammen med Washington på vej til at ekskludere Rusland fra alle mulige internationale institutioner...

Bucha bruges til at retfærdiggøre optrappede sanktioner mod Rusland, som har udløst en kædereaktion i verdens fysiske økonomi (hvad nogle kalder “forsyningskæder”), der omfatter desperat mangel og kraftigt stigende priser på energi og fødevarer i udviklingslandene, især i Afrika og Mellemøsten. Fødevareoprør truer allerede i snesevis af lande, og spørgelset om op til en milliard sultedødsfald i år er chokerende nok ved at blive en realistisk prognose.

Som Kinas ambassadør ved FN, Zhang Jun, udtalte i FN den 5. april: “Gennemførelsen af alle-dimensionelle og vilkårlige sanktioner er ensbetydende med at politisere, instrumentalisere og bevæbne verdensøkonomien, udløse en alvorlig krise inden for global økonomi og handel, finanser, energi, fødevarer, industrikæder og forsyningskæder, bringe årtiers udviklingsgevinster for det internationale samfund i

fare, og få folk i alle lande til at betale en høj pris”.

... Tag ikke fejl: Den britiske politik om at udfordre den største atommagt på planeten i en sådan grad, at den udgør en eksistentiel trussel mod denne nation, fortsætter. Og det er, som russiske ledere gentagne gange har gjort det klart, det punkt, hvor de kunne gøre brug af atomvåben.

Som Jack Matlock, en af de sidste amerikanske ambassadører i Sovjetunionen, udtrykte det: “At tro at verden ville drage fordel af at gøre Rusland, en atommagt svarende til USA, til en paria, tror jeg ikke virkelig repræsenterer vores interesser i fremtiden. Jeg frygter en verden af den slags.”

Sverige og Finland kan snart blive NATO-medlemmer

Den 7. april 2022 (EIRNS) – NATO’s generalsekretær Jens Stoltenberg gentog i går, at hvis Sverige og Finland ansøger om medlemskab af NATO, vil de hurtigt blive budt velkommen. “Hvis de beslutter sig for at ansøge, forventer jeg, at samtlige allierede vil byde dem velkommen,” sagde han ifølge Associated Press. “Vi ved, at de nemt kan tilslutte sig denne alliance, hvis de beslutter sig for at ansøge.”

Stoltenberg gik så langt som til at antyde, at NATO’s artikel 5-garanti i en eller anden form måske endda vil blive udvidet til de to lande, inden deres ansøgninger bliver gjort færdige. “Jeg er sikker på, at vi vil finde måder at imødekomme de bekymringer, de måtte have med hensyn til perioden mellem den potentielle ansøgning og den endelige godkendelse,” sagde han,

uden at spekulere i hvad disse måder kan være. Det skal bemærkes, at Finland deler en 1.000 km lang grænse med Rusland.

Det finske parlament skal senere på måneden drøfte en hvidbog fra regeringen om sikkerhed, herunder en mulighed for NATO-tiltrædelse. "Om tre eller fire uger har vi et flertal, første gang nogensinde" for at tilslutte os, sagde den finske udenrigsminister Pekka Haavisto. Han sagde, at Finland ved, at "Rusland er parat til at løbe større risici, som vi kan se i Ukraine, større risici også for landets egen sikkerhed". Vi kan også se, at Rusland er i stand til at samle mere end 100.000 mand mod blot ét land, selv uden at røre ved dets reserver." Haavisto tilføjede, at "tærsklen er blevet sænket, i det mindste i debatten" om Ruslands mulige brug af taktiske atomvåben eller kemiske våben.

I Helsinki blev den finske regering enig om en betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne med 2,2 mia. euro i løbet af de kommende fem år, hvoraf størstedelen vil gå til oplagring af våben og ammunition samt mere omfattende indkaldelse af reserver. Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij skal efter planen tale i det finske parlament fredag den 8. april.

Tre forhenværende græske ambassadører fremsætter fredsforslag for Ukraine

Den 6. april 2022 (Strategice Alert Service, Wiesbaden) Tre højtstående, forhenværende ambassadører fra Den Græske Republik udstedte et fredsforslag den 31. marts, der omhandler den aktuelle ukrainske krise i et forsøg på at afværge

“truslen om sult og nuklear udslettelse”.

I deres erklæring hedder det: “Det, der er sket den sidste måned i Ukraine, er utænkeligt for os og for fornuftige mennesker. Vi troede, at den gamle ‘westfalske’ verden, der havde oplevet en ‘ekstremernes tidsalder’, havde lært sin lektie og indset, at vejen til en varig fred og velstand ikke går gennem et ‘sammenstød mellem civilisationer’, men snarere gennem globalisering af værdier, markeder og finanser. Det moderne statssamfund er endnu ikke nået frem til “historiens ende”, men må snarere tage de aktuelle udfordringer op, såsom økonomisk ulighed, etniske og religiøse forskelle i andre verdensdele, klimaændringer og pandemier, i en ånd af venskab og samarbejde...”

“Den 24. februar forlod vi utopien om en fredelig normalitet og befandt os i en verden, der ‘går i søvne’ mod krig. Endnu en gang blev vi vidner til vold, da Rusland angreb Ukraine; ild og stål var igen de vigtigste instrumenter til at løse uoverensstemmelser mellem stater, hvorimod fornuften ville tilvejebringe en retfærdig og varig løsning...””

De hævder, at det ikke er for sent at handle, og opfordrer til forhandlinger på to niveauer. For det første mellem Rusland og Ukraine, som bør omhandle tilbagetrækningen af russiske væbnede styrker fra Ukraine samt territoriale tvister og afklaringen af de mange bilaterale spørgsmål. De foreslår også, at en våbenhvile garanteres af militære observatører fra OSCE-medlemsstater, som ikke er medlem af NATO.

Et yderligere skridt ville være forhandlinger mellem NATO og Rusland med henblik på at etablere samarbejde og fælles sikkerhed. Blandt de foreslåede foranstaltninger er at genoprette NATO-Rusland-Rådet, forbyde brugen af atomvåben, begrænse brugen af landbaserede mellem- og langtrækkende missiler, acceptere, at NATO ikke udvides, og ophævelse af samtlige sanktioner, når der er indgået en aftale mellem Rusland og Ukraine. De opfordrer også til en yderligere

tilnærmelse mellem Ukraine og EU.

Underskriverne er ambassadør ad honorem Leonidas Chrysanthopoulos, tidligere ambassadør i Polen, Canada, Armenien og generalsekretær for Organisationen for Økonomisk Samarbejde i Sortehavet før sin pensionering i 2012, som i øjeblikket er medlem af Schiller Instituttet, Alexandros K. Katranis, tidligere ambassadør i Kasakhstan og Den Demokratiske Republik Congo, og Nikos D. Kanellos, tidligere ambassadør i Slovakiet, Aserbajdsjan og Vietnam.

Tidligere amerikansk ambassadør til USSR: Hvad sker der, når man gør en atomvåben-supermagt til en paria?

Den 6. april 2022 (EIRNS)- Mens billederne fra Bucha fejede hen over USA, gik den erfarne tidligere diplomat Jack Matlock i et interview imod CNN-segmentet den 4. april: "Jeg deler mange af disse følelser, men er modstander af tanken om, at vi kan gøre en stor atomvåbenstat til en paria, at vi ved vores handlinger faktisk ødelægger de elementer i det pågældende samfund, som kunne medføre en positiv ændring i fremtiden. Jeg mener ikke, at det er klogt." Matlock samarbejdede med regeringen i Moskva som USA's ambassadør i Sovjetunionen fra

1987-1991, ud over tidligere stillinger på ambassaden i Moskva i 1974-78.

... Man kan føle afsky over eksempler på "krigens rædsler", men spørgsmålet er, hvordan man kan gøre en ende på sådanne rædsler, argumenterede han. Over for en atommagt skal der ske en deeskalering gennem faktiske forhandlinger. Enhver anden fremgangsmåde fører til uovervejede rædsler. "At tro, at verden ville drage fordel af at gøre Rusland, en atommagt svarende til USA, til en paria, tror jeg ikke rigtig repræsenterer vores interesser i fremtiden. Jeg frygter en verden af den karakter."

Matlock foreslog: "Vi ved ikke med sikkerhed præcis, hvad der skete i forbindelse med disse øjensynlige grusomheder. Og vi ved bestemt ikke, at de blev beordret fra Moskva." Han mindede derefter CNN's seere om, at NATO's udvidelse i Europa og den gradvise stigning i spændingerne mellem de vestlige magter og Moskva var frugten af USA's udenrigspolitik og en fejltagelse, der kunne undgås.

<https://transcripts.cnn.com/show/cnr/date/2022-04-04/segment/>

Zepp-LaRouche: "Ukraine en bro – frem for et redskab"

Den 1. april – Der er et nyt system på vej frem i hele verden. Det er faktisk ikke en reaktion på "Ukraine/Rusland-konflikten eller andre" aktuelle begivenheder." Det vil, hvis det lykkes, hverken have karakter af "multipolaritet" eller "unipolaritet".

Denne forhåbningsfulde udsigt til et nyt system er en reaktion

på det, som Lyndon LaRouche ofte, i midten af 1990'erne, betegnede som "afslutningen på en 650-årig historisk cyklus". Dette var en 100-årig overgang, der begyndte med, at Englands Edward III i 1343 afviste sin gæld til finanshusene Bardi og Peruzzi (for at redde deres sjæle fra åger og beslægtet skændig praksis), til Europas død og genfødsel efter 100 år med ødelæggende pest i storbyerne, elendighed, overtro og krig, ved hjælp af Firenze-koncilets renæssance i 1439, hvis ekstraordinære og kreative virkning på menneskeheden, bragte menneskehedens fremskridt videre, med mange tilbageslag, frem til i dag.

Firenze-konciliet og den nye måde at organisere samfundet på, som det var udtryk for, blev i vid udstrækning gennemført takket være kardinal Nikolaj af Cusas arbejde. Cusa var ikke blot grundlæggeren af den moderne europæiske videnskabelige metode; hans metode til at tænke og udøve diplomati, kaldet "Modsætningernes sammenfald", som er beskrevet i hans værk "Om den lærde uvidenhed", er den samme metode, som Helga Zepp-LaRouche anvender i dag til at skabe grupperinger på vegne af definitionen af en virkelig menneskelig fremtid.

Modsætningernes sammentræf er faktisk et højere princip for verdensordenen og er hverken "unipolær" eller "multipolær". Den store opgave, som civilisationen står over for i dag, er at sikre den uomstøttelige ret og udføre en nations pligt til at øge den materielle velstand for hvert enkelt individ og den stadig større menneskelige befolkning ved hjælp af universel tilgang til teknologiske fremskridt og universel uddannelse uden ondskabsfulde, affolkende sanktioner mod de fattige. Det er skillelinjen mellem vores retmæssige fremtid og udslettelse, sandsynligvis termonuklear udslettelse.

Helga Zepp-LaRouches optræden i dag i CGTN's program "Dialog Weekend", på tærsklen til topmødet mellem Kina og EU, definerede i løbet af tre minutter skitsen af en alternativ politisk mulighed og faktisk en afvisning af geopolitikken – en ny global handlingsplan til overvejelse for alle

topmødedeltagerne og underforstået, for befolkningerne i deres respektive nationer.

Som svar på det første spørgsmål, der blev stillet hende, erklærede fru Zepp-LaRouche: "EU skrev på forhånd på sin webside ... at de ønskede, at Ukraine-spørgsmålet (skulle være) praktisk talt det eneste spørgsmål (på topmødet), og at de ønsker, at Kina skal mægle og påvirke Rusland. Men jeg mener, at det er meget klart, at Kina ikke ønskede at tage parti. Men i betragtning af at EU's økonomi er i frit fald, faktisk med akkumuleringen af Covid og nu sanktionerne, er Europa slet ikke i en stærk position.

"Og jeg tror, Kina har en opfattelse, som jeg mener, egner sig til en mæglerrolle, og det er præsident Xi Jinpings idé om en fælles fremtid for den samlede menneskehed. Jeg mener, at dét er det vigtigste budskab lige nu, da vi befinder os i en situation, der strategisk set er farligere end under Cubakrisen, og derfor er det, vi virkelig har brug for, og jeg tænker, at Kina ville være i en enestående position til at opnå dette, nemlig at foreslå en ny international sikkerhedsarkitektur, som vil tage hensyn til alle verdens landes interesser.

For årsagen til, at vi har Ukraine-krisen, er på grund af NATO's ekspansion mod øst i 30 år, som Vesten ikke engang ønsker at diskutere længere, men spørgsmålet er, hvordan vi kommer ud af det.

"Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, og jeg har foreslået, at den skal være i traditionen fra den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og situationen i dag, i lyset af faren for atomkrig, er langt farligere end dengang. Og jeg tænker at europæerne fuldstændig ignorerer den kendsgerning, at der er ved at opstå et nyt system baseret på Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, kombinationen Rusland-Indien-Kina.

Indien har nægtet at lade sig trække ind i USA's lejr, men ønsker også at forblive neutralt. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af dette, er, hvis europæerne, og endelig også USA, vil forstå, at det er i deres egen interesse at samarbejde med Bælte- og Vej-Initiativet om at løse de virkelige problemer, som vedrører hele menneskeheden, nemlig at pandemien ikke er overstået.

“Vi har en fødevarekrise. Jeg mindes, at en kinesisk økonom for nylig sagde, at som følge af sanktioneerne mod Rusland risikerer en milliard mennesker at dø af sult i år. Hvis Kina ville spille en mæglerrolle og sige, at alle disse problemstillinger skal adresseres samtidig, så kan Ukraine blive en bro i stedet for at være et geopolitisk redskab mellem EU og Rusland, det kunne blive en bro i samarbejdet på det eurasiske kontinent.”

I dialogen med Zepp-LaRouche, deltog professor John Gong fra “University of International Business and Economics”, som er velkendt af medlemmerne af Schiller Instituttet. Han påpegede, efter at have diskuteret, hvad han troede, at EU's ledere ville ønske at diskutere vedrørende Ukraine, at “vi er nødt til at tale om en principiel neutralitetsholdning. Det betyder, at jeg f.eks. vil foreslå (at Kina) afholder sig fra at sælge våben og fra at bidrage med noget som helst til militæret i kampen mod Ukraine. Det er det første princip. Det andet er, at Kina bør spille en mere proaktiv rolle som mægler i forbindelse med en våbenhvile, som mægler i en politisk løsning i Ukraine. Og for det tredje vil jeg stadig holde fast i opretholdelsen af almindelige handelspositioner. Fordi – dette er meget vigtigt. Historisk set dræber sanktioner på lang sigt faktisk flere mennesker end krig ... i dette tilfælde kan vi se udsigten til, at mennesker vil dø, ikke kun i Ukraine.

Jeg har den hypotese, at hvis det internationale samfund undlader at gribe ind, vil det største antal mennesker i denne krig sandsynligvis være mennesker uden for Ukraine. Med andre

ord, hvis vi ser på priserne på korn, priserne på fødevarer, priserne på fødevarer i Mellemøsten, f.eks. i Nordafrika og (andre) afrikanske lande, har disse høje priser som følge af krigen tydeligvis konsekvenser og følgevirkninger for en stor del af udviklingslandene. Så jeg mener, at det er meget vigtigt at opretholde disse normale handelsforbindelser...”

I modsætning til dette perspektiv fra Firenze og dets opfattelse af menneskeheden står “Det nye Venedig” af den store affolkning, som fejlagtigt kaldes (Great Reset) “Den store Nulstilling”. “Økonomiske lejemordere”, som f.eks. den stedfortrædende nationale sikkerhedsrådgiver for international økonomi Daleep Singh, som er blevet udsendt for at true Indien. Ifølge Pakistans premierminister Imran Khan er de også på vej efter ham.

Victoria Nuland, Ukraines kagemonster, var også i gang med at lave noget skidt i Sri Lanka, alt sammen inden for de sidste 72 timer. Ifølge premierminister Khan, der står over for en mistillidsafstemning i weekenden, har USA gjort det klart, at han skal forlade sit embede, eller hans nation endnu en gang vil blive udsat for “Bhutto-behandlingen”. Dette henviser til den begivenhed i 1976, hvor Henry Kissinger lod den daværende premierminister Zulfikar Ali Bhutto vide, at hvis Pakistan ikke ville opgive deres fuldt udbyggede atomenergi-program, hvilket Bhutto faktisk nægtede at gøre, ville han som gengældelse “statuere et forfærdeligt eksempel med ham”.

Med Bhuttos egne ord, smuglet ud af hans dødscelle: “Dr. Henry Kissinger, USA’s udenrigsminister, har et brilliant intellekt. Han sagde til mig, at jeg ikke skulle fornærme USA’s efterretninger ved at sige, at Pakistan havde brug for oparbejdningsanlægget til sine energibehov. Som svar sagde jeg til ham, at jeg ikke vil fornærme USA’s efterretninger ved at diskutere Pakistans energibehov, men at han på samme måde ikke bør fornærme Pakistans suverænitet og selvrespekt ved at diskutere dette anlæg i det hele taget...” Kissingers trussel blev faktisk ført ud i livet, og Bhutto blev henrettet – men

ikke besejret.

Atomprogrammet blev stående. Men i dag, i en mere kompleks verden og over for en muterende global pandemi, der potentielt er lige så dødelig som byldepest, må der dannes en højere enhed mellem Pakistan, Indien, Kina, Rusland og andre nationer, herunder et USA, der er befriet fra City of London, gennem den form for dialog, som Helga Zepp-LaRouche fører på CGTN.

Denne dialog, der er opdelt i tre emner, sikkerhed, økonomi og udvikling, vil blive foretaget på Schiller Instituttets konference om at udarbejde en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april i år. Den avancerede praksis for medborgerskab i en verdenskrisetid begynder med deltagelse i og organisering af denne begivenhed, der finder sted om tre dage, og som starter nu.